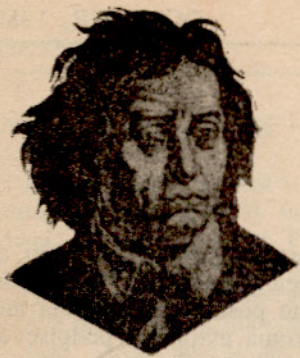
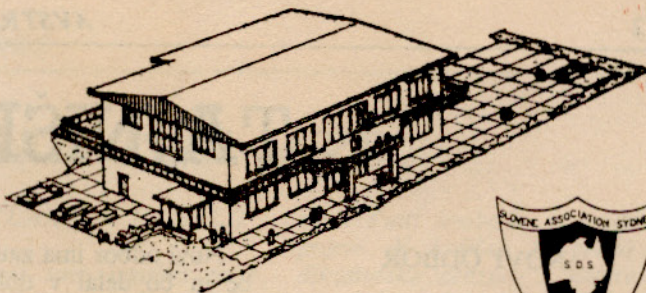

Avstralski

SLOVENE

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-let 2

Oct. 1980.

No.-št. 18

Registered for posting as a publication Category B.

NA RAZPOTJU IN V PREIZKUŠNJI

Prav neprijetno nas je vse, posebno odbornike in člane prese-netila vest, da z nadaljno grad-njo klubskih prostorov ne dobi-mo dovoljenja. Vzroke poznamo. Že pred leti je bil ta del progla-šen od države in rezerviran: "for special uses and open space cor-ridor". Se pravi, take pasove si država pridrži za sebe, da gradi na njej razne objekte, kot so: daljnovodi, ceste, odtočni kanali in druge podobne komunalne na-prave. Žal, klubski prostori so ravno v tem pasu. Z nedograje-nimi prostori, katere imamo, pa se društvena dejavnost ne more razvijati. Kaj sedaj? Država je v tem primeru pripravljena odku-piti zemljišče in objekte na takih zemljiščih.

Ko je bivši odbor bil o tem obveščen in dobil tudi od drugih instanc enake odgovore je takratni predsednik Tone Bulovec za-prosil ministra za razgovor. To-zadevno ministrstvo za "Plan-ning and environment", (minist-rstvo za načrtovanje in okolje), je kompetentno in žal odločuje o usodi našega kluba. Minister E. Bedford je želji ugodil in tako je prišlo do sestanka med odborniki ministrom in tajnikom Komisari-jata za načrtovanje in okolje. Re-zultat razgovorov je bil pač ta, da z gradnjo ne smemo nadalje-vati in ne bomo dobili tozadevnih dovoljenj. Slej ko prej bo država zahtevala to zemljišče za svojo uporabo in Društvo se bo mora-lo seliti. Odborniki so bili mne-nja, da ako je že stvar taka, da se pač selimo in da se začno čim preje pogajanja za kompenzacijo in za dodelitev drugega enakov-rednega zemljišča. Ta predmet naj bi obravnaval občni zbor, ki je bil že napovedan za 21. sep-tember 1980. Da ne bi bilo pa-nike je predsednik naprosil mi-nistra, da bi prisostoval letni skupščini Društva in g. Bedford je besedo držal, prišel in vsem prisotnim članom sam jasno in glasno objasniti položaj.

Občni zbor je bil izredno do-bro obiskan. To pomeni, da se člani vitalno zanimajo za dogod-ke. Po ministrov obrazložitvi, ki

je bila jasna in logična, je vsako-mel priložnost, da vpraša mi-nistra kar koli v zvezi z gradnjo, kompenzacijo itd. Te priložnos-ti so se člani v polni meri tudi poslužili. Predsednik Občnega zbora, Tone Bulovec je sam kot prvi postavil vprašanje: "ali ima-mo kakršnokoli možnost, da na-daljujemo z gradnjo klubskih prostorov"? Minister: "Prav no-bene!"

Po odhodu ministra Bedforda se je debata nadaljevala in član-stvo je z veliko večino sprejelo sklep, da se pristopi k pogajan-jem, kajti minister nam je dal besedo, da nam bo šel na roko, da ne bomo preveč oškodovani in da v njegovem oddelku ne bodo delali težav in zadrževali postopek. Naknadno je Društvo dobilo tudi pismo od ministra, v katerem potrjuje izjave, ki jih je iznesel na Občnem zboru.

Brez dvoma, da člani nismo z navdušenjem in veseljem spreje-li tega sklepa, vendar če druge poti ni, si moramo pač iskati drugo. Zato je padel predlog, da se novoizvoljenemu odboru doda-jo ljudje, ki bodo sprejeli naše to težavno in odgovorno nalogo. Ta odbor je bil pooblaščen od Občnega zbora, da izvede prenos in da takoj pristopi k pogajan-jem. V ta odbor so bile izvolje-ne sledeče osebe: B. Marinič, D. Marinič, Pavla Gruden, Pavle Bogataj, Olga Lah in L. Košorok. Občni zbor je dal temu odboru mandat, da to stvar izpeljejo in seve poročajo odboru kot članom o poteku in delu. Kot prvo je ta odbor preko advokatov obvestil tozadevno ministrstvo, da je S. D.S. pripravljeno na pogajanje in nadaljne procedure. Kako se bo ta stvar razvijala pa bo spro-ti poročano tudi preko društve-nega glasila.

Padla so tudi pereče vprašanja, tudi upravičena, češ zakaj ste sploh želeli graditi, če ste vedeli da se ne sme itd. Težko bi bilo odgovarjati na taka vprašanja, vemo koliko odborov in ljudi se je zvrstilo tekom let. Vsi vemo v kakem položaju je bilo Društ-vo v preteklih 10. letih, težko je

reči kdo je odgovoren kdo kriv. Vprašanje je tudi čemu so sploh izdali dovoljenje za dograditev tega kar danes stoji. Mislim, da bi bili najbližje temule odgovoru: razmere in nerazumevanje! Ta bič nas tepe že več kot dva de-setletja odkar v Sydneyu usta-navljamo društva in gradimo do-move. Ta bič nas je tepel vse sko-zi zgodovino odkar se Slovenci zavedamo kot narod.

Verjetno ravno te razmere nas bodo prisilile, da se nam že enkrat odpro oči, razmere so nas prisilile, da zopet stojimo na raz-potju! Razmere so nam dale še enkrat priliko, da složno stopimo k novi nalogi, da si zgradimo res dom, za vse Slovence, čeprav žal ne na nam že oboževanem hrib-čku v Horsley Parku. Dana nam je možnost, da pokažemo kaj smo in kaj smo zmožni in kaj smo se naučili iz ne ravno slav-ne naše preteklosti.

Tako je dozorela tudi misel o združitvi obeh društev: Triglava kot S.D.S. Prvi koraki so bili na-rejeni. Tako so na obeh letnih skupščinah z veliko večino član-stva pozdravili ta predlog in ga kot sklep osvojili eni in drugi.

Nevernim Tomažem, klikarjem in tistim s predsodki, seve to ne diši, ti že na ves glas vpijejo in nas "velikodušno" opozarjaj o: češ ne hitite, tu so ljudje ki ho-čejo prodati Društvo, hočejo pro-fitirati itd. itd. Tudi tem ljudem v tolažbo tole: naš čas je prišel, čas je dozorel in vas bo čas po-hodil, kot je ostale, ki so dolga leta rovarili proti društvom. Po-znamo to pesem, je stara kot smo mi Slovenci v Sydneyju! Hiteli bomo počasi, nič se ne bo zgodi-lo jutri. Vsaka stvar je podvrže-na času in procesu in če upoš-tevamo še birokracijo, bo vse to šlo zelo počasi. Tako gradnja no-vega doma kot proces združitve.

Na nas vseh pa leži velika pre-izkušnja, pred nami ni lahka na-loga. Vendar prepričan sem, da smo se iz preteklosti le nekaj naučili in to naj nam bo vodilo v neprej. In če se nismo, potem pa kot Slovenci nismo vredni, da sploh kaj imamo in da se ime-nujemo Slovenci.

Držimo pa se starega rimske-ga pregovora, ki pravi: "Hitite počasi!"

Lojze Košorok

ČUDEŽ fantazija

Sivo, mrzlo nebo,
tudi v mojem srcu je sivina,
mesto je prazno, mesto je mrtvo,
tudi v mojem srcu je tišina.

Prebudila sem se na prvi dan leta dva tisoč,
sama, zapuščena, edino živo bitje na planetu.
Čez noč umrla so drevesa, izdihnile so žive duše,
porumenele so poljane, ptice in ljudje, vse spremenilo se je v kamen!

Samoto vedno sem ljubila, a ta mrtvi svet,
ti neprijateljski, temni oblaki,
kot da so žarki atomske bombe uničili zadnji cvet,
ta samota me napolni z grozo, jočem za rojaki.

Čudež; nebo se razjasni,
nekaj mogočnega, nekaj ogromnega nasmehne se z neba;
čudež; zemlja in morje oživi,
jaz pa nemo občudujem velikane novega stoletja.

Danijela Hliš Thirion

TAJNIŠKA POROČILA

NOVI ODBOR

Dragi člani in obiskovalci Slovenskega društva Sydney, kot vam je gotovo že znano, smo imeli naš redni letni občni zbor v nedeljo, 21-8-1980. Tistim, ki niste bili navzoči, naj povem, da je bil to eden tistih občnih zborov, kakršne je Društvo v preteklosti že imelo, in bi jih lahko skupno poimenovali: mini-revolucijonarni. Sam naj tu omenim samo to, da je bil sestavljen novi odbor iz vrste ljudi, ki so bili za ta odbor kandidirali, ali pa bili na občnem zboru predlagani za adoptacijo v nov odbor. Nov odbor sestavljajo naslednji člani: Tone Bulovec, Ivanka Bulovec, Pavle Glušič, Tone Gros, Jakob Kornhauser, Ivan Koželj, Slavko Prinčič, Drago Raber, Stanko Roj, Tony Tomažin, John Truden in Jože Zohar.

Izvolitev odbora s strani članov ni bila potrebna z ozirom na to, ker ni bilo dovolj kandidirancev. Po želji dotedanjega predsednika, je izvolitev novih "uradnikov" Društva bila preložena za naslednjo sejo novega odbora.

Po zaključitvi občnega zbora si je lahko vsak postregel z zelo okusno in brezplačno svinjsko pečenko — darilo našega zvestega in odličnega mesarja Škrabana.

Pripomnil bi še, da je občni zbor potekal in potekel kot po planu. Prav nič nismo skakali po mizah in se obmetavali s praznimi pločevinkami. Zunaj pa, zunaj je tulil in jokal veter za vogali našega Društva...

Novoizbrani odbor SDS je imel svojo prvo sejo v petek, 26-9-1980. Navzoči so bili vsi člani odbora, kakor tudi nekateri stari odborniki, ki so bili tam zaradi svojega odhoda iz odbora in zaradi predaje novemu odboru. Na povabilo tajnice, so prišli tudi nekateri neodborniki, ki so bili na občnem zboru predlagani kot pododbor (subcommittee), ki naj bi pomagal izvoljenemu odboru raziskovati in svetovati vse v zvezi s prodajo Društva ("transakcija"). Na sestanku odbora so predlagali da se v bodoče njihova skupina poimenuje: Management Transaction Committee. Ker večini članov odbora ni bilo jasno, zakaj takšno ime, kakšne naj bi bile specifične naloge in komu bi naj ta pododbor odgovarjal, je Pavla Gruden razložila članom odbora namen te skupine. Odbor je zatem sprejel ime skupine: Management Transaction Committee.

Novi odbor ima zaupanje v sebe in bo delal v dobro društva in članstva. Mogoče od začetka ne bo šlo prav lahko, ker je bilo vse vrženo pred nas, da se znajdemo kakor se vemo in znamo. Tudi naše društvene finance niso v najboljšem stanju, ker je prejšnji odbor moral odplačati banki velik obrok dolga in še nekaj drugih dolgov je bilo treba poravnati. Novi odbor začenja takorekoč s prazno blagajno, a pozabljeni mi računi so začeli kar nenadoma prihajati. Z vašo pomočjo in z vašim rednim obiskovanjem naših prireditelj, bo tudi ta težava kmalu premoščena.

Plesne zabave bomo še naprej prirejali vsako soboto. Cene bodo še naprej ostale iste, razen če nam jih ne zvišajo naši dobavniki. Ustanovili bomo razne sekcije in podprli že obstoječe. Spet naj pripomnim, da nam bo vaše redno obiskovanje prireditelj velika vzpodbuda in pomoč.

"Avstralski Slovenec" bo še naprej izhajal mesečno. Z novimi sodelavci in njihovimi prispevki ga bomo popestrili. Pridobili bomo nove oglaševalce (katerih uslug se poslužujete, če je le možno) in poizkusili zmanjšati stroške časopisa kar se bo dalo. Tudi vi člani in bralci nam lahko pišete.

Kot tajnik, si bom štel za dolžnost, da vas bom lahko redno obveščal o tem kaj se dogaja na Društvu, kaj smo sklepali na naših sejah, skratka, veselilo me bo, če bomo lahko v stikih in da ne boste mislili, da kaj skrivamo pred vami, razen določenih stvari, ki v interesu Društva morajo biti tajne.

ČLANARINA

Vsem tistim, ki članarine še niste poravnali, daje novi odbor čas, da to storite do konca meseca novembra. Po tem bodo na vseh prireditvah imeli prednost člani pred nečlani v vseh ozirih, sploh pa glede rezervacij za Novo leto in druge praznike.

Ne bodite presenečeni, ko pridete na zabavo in vas kdo pri vseh tih povpraša za značko. Če ste član mu jo morate pokazati. Odslej bo to pravilo. Zato, člani, prosim, vedno imejte značko s seboj, če ste značko mogoče izgubili, lahko dobite pri tajniku drugo. Ne zamerite tudi novim odbornikom, če bodo včasih sitni ali nerodni — dajte jim možnost, da se privadijo in da vas spoznajo.

ČLANI IN ODBOR

Če smo kandidirali oziroma bili izbrani v odbor, to nikakor ne pomeni, da se bomo zdaj zaprli vase kot hermiti in delali kar bi se nam zljubilo. Hočemo biti dostopni vsem članom. Zato, če vas kdaj kaj "žuli", pridite z besedo na dan. Ne obotavljajte se tudi, če se vam zdi, da bi lahko kdaj pa kdaj opravili kakšno delo v dvorani ali pa zunaj — fizična

pomoč nam je vedno potrebna in je vedno dobrodošla. Mislim, da bi vsak član bil pripravljen delati vsaj dva dni na leto pri Društvu, brez vsake škode. Dolej se še nobenemu ni zlomil hrbet, znatno pa se je upognil odbornikom, ki že leta in leta delajo in nosijo težo Društva.

OTROCI

Starše prosimo, naj malo popazijo svoje otroke, ko jih pripeljejo s seboj, da ne bi prišlo do kakšne nepotrebne škode ali nesreče. Prosimo pa tudi vse tiste, ki imajo doma stare igrače ali igrače s katerimi se doma otroci več ne igrajo, da te igrače prinesejo na Društvo. Tu imamo vedno precej otrok različnih starosti in med tem, ko se bodo starši zabavali, bodo tudi otroci lahko zaposleni z različnimi igračami. Za ta namen bomo uporabili sobo na vrhu.

PRODAJA DRUŠTVA

Po Sidneju so začele krožiti vse nemogoče govorice, da hoče neka skupina ljudi prodati Društvo, da si hočejo pri tem nekateri ljudje vtakniti denar v žep, da hočejo Društvo kupiti neki privatni poslovni ljudje, da je Društvo prisiljeno v prodajo, in še marsikaj neosnovanega.

Da ne boste verjeli vsem čudnim govoricam, dovolite mi, da vam objasnim:

Že dolgo smo poskušali dobiti dovoljenje za nadaljnjo gradnjo doma. Oblasti so vedno nekako zavlačevale. Zato se je naš bivši predsednik malo bolj potrudil zadnje čase (čeprav brez vednosti legalnega predstavnika društva, to je našega advokata), da bi izvedel dokončno resnico. Tako so nam dali vedeti, da naše Društvo stoji v pasu katerega je država pred leti namenila za posebne potrebe in namene države v bodočnosti. Zaradi tega nam ne dovolijo graditi naprej. State Planning & Environment Authority, z ministrom na čelu, nam je ponudil drugo zemljišče v zameno, za samo zgradbo bi nam pa plačali "fair market price", kot se je Minister Eric Bedford na občnem zboru pred vsemi izjasnil. To je na kratko vse o prodaji Društva; pravzaprav beseda prodaja niti ni najbolj primerna v tem oziru. Zamenjava zemljišča, kompenzacija, bi verjetno veliko bolj ustrezalo.

Bili so določeni ljudje, ki naj bi poizvedovali, raziskovali in svetovali odboru kaj in kako bi bilo najbolje. Novi odbor je angažiral tudi advokata z namenom, da ta neodvisno po zakoniti poti razišče vsako malenkost v zvezi s to zadevo, in če je mogoče, da Društvo ostane kjer je, in če res ni mogoče ostati, da poišče najboljše poti in pogoje, ki bi Društvu ustrezali. Jasno je, da vas bomo sproti obveščali o poteku

zadeve. Naj vam bo tudi jasno, da nobeden posameznik in nobena skupina posameznikov nima moči oziroma avtoritete podpisovati uradna pisma, delati pogodbe ali karkoli v zadevi s prodajo Društva brez vednosti in pooblastitve odbora. Dokončno odločitev pa lahko naredijo samo člani na občnem zboru.

ZDRUŽITEV S TRIGLAVOM

To čudovito in vse hvale vredno zamisel že dolgo mnogo ljudi v srcu nosi. Mar ne bi bilo ponosa vredno, da bi bili Slovenci v Sidneju združeni kot en narod, da bi kot taki imeli skupen dom, kjer bi različne politične ideologije prenehale obstajati in nas razdvajati na različne konce.

Postopek za to težavno teoretično rešitev sta na Slovenskem društvu sprožila bivši predsednik in bivša tajnica. Dolgo sta se trudila in delala na tej zadevi, brez popolne obveščenosti in privolitve celotnega odbora seveda. Novi odbor sicer njunega truda za združitev s Triglavom ne bo pozabil, mudi se mu pa tudi ne nikamor. Z ozirom na to, da ima odbor zdaj veliko pomembnejše in težavnejše delo pred seboj, je bila ta zadeva odložena do nadaljnega za nedoločen čas.

Pred dnevi mi je neki naš član, ko je bil malo okajen, zaupal naslednje, in naj mi oprost, če ga tu citiram:

"Slovensko društvo je še vedno SLOVENSKO DRUŠTVO, je društvo od članov. Pomisli, prijatelj kako me boli, ko pomislim, da hočejo to moje Društvo prodati kot propadlo zanikrno kurbo..."

Nisem mu zameril, saj najbrž ni vedel kaj je govoril. Čudno pa je, da sem takrat pomislil na svojo mater; že skoraj celo leto nisem odgovoril na njeno pismo.

Volitve za nove uradnike Društva so bile tajne, na željo vseh. Lojze Košorok in Jože Hampton sta bila izbrana za nadzor volitev, štetje glasovnic in za objavo izbrancev.

Drago Raber je bil izbran za novega predsednika društva z malo manj kot 100% glasov.

Ivan Koželj je bil izbran za podpredsednika, Jože Zohar za tajnika in John Truden ponovno za blagajnika.

Odbor je imenoval Pavlo Gruden za odgovorno urednico "Avstralskega Slovenca".

Ko sem kot novoizvoljeni tajnik prosil bivšo tajnico in bivšega predsednika, da bi naju uvedla v delo, ki sta ga do zdaj opravljala in da bi nama pomagala, da bi vsa predsedniška in tajniška opravila šla naprej brez težav, sta jasno in glasno pred vsemi to odbila izgovarjajoč se, da smo bili v odboru že dovolj dolgo, da bi lahko vedeli kakšna so tajniška in predsedniška opravila in odgovornosti.

(dalje stran 3)

Nadaljevanje z 2. strani

Sestanek se je končal v splošni zmešnjavi, ko je neki odbornik dejal, da "Management Transaction Committee" hoče prodati Društvo. To je tako razjarilo enega člana, da je malodane pobesnel, začel groziti in psovati najbolj žaljive psovke kar jih kaksen slovanski jezik premore. Navzočim odbornikom je bilo žal, da besni nad njimi in ravna z njimi kot da bi bili njegovi otroci človek, ki je toliko časa predstavljalo Slovensko društvo in naš slovenski življenj v Sydneyu, ki bi kot tak lahko bil malo zadržan, vsaj v izbiri psovok. Slovenci se vedno bahamo o naši kulturi in kulturnem vedenju češ, da smo v tem oziru vedno boljši, pride pa tako, da se tega ne spomnimo v kritičnih trenutkih. Kaj hočemo, takšna je pač mentaliteta nekatereh ljudi.

LOVSKA IN RIBIŠKA DRUŽINA

Člani te sekcije so zelo aktivni. Kadar je potrebno se sestanejo in se skupno pogovorijo o vseh zadevah, ki se tičejo te sekcije.

Sklenili so, da bodo imeli veliko lovsko zabavo 25. oktobra. Že zdaj so organizirali skupine, ki bodo šle na lov na divjačino. Tudi strelska uta je že postavljena in predno ta časopis izide, bo uta verjetno že gotova. Pridnih rok se ne manjka, še več, dela bo premalo za vse. Tudi denarno so ljudje pripravljeni pomagati, samo da nekaj bo. Na zadnjem sestanku so darovali po 20 dolarjev naslednji člani:

Jakob Kornhauser, Viktor Ozimec, Dare Borec, Stanko Roj, Pavle Glušič, Drago Raber, Jože Sirotka, Ivan Zafošnik, Stanko Erzetič in Vinko Ovijač \$8. Tako se je nabralo z darovi in s članarino tokrat čez \$200. Ta denar so namenili za nabavo stvari za lovsko veselico. Z ozirom na to, kako so zagnani, navdušeni, pri delu, se ni bati, da bi jim prireditve ne uspela. Novi odbor jim bo dal vso podporo; oboji se zavedamo da delamo za dobro našega Društva.

Rezervacije že sprejemamo, ker pa je zanimanje veliko in prostor omejen, vam priporočamo, da z rezervacijami pohitite, drugače tudi stojišča ne boste mogli dobiti.

DRAGO RABER-(sin),

ki se je ponesrečil v šoli in leži v kritičnem stanju v bolnici, želimo mu da bi čimprej okreval in se vrnil nazaj med nas.

Jože Zohar

PRVI SESTANEK NOVEGA ODBORA 26. SEPT.

Ob tej priliki smo izvolili nove odbornike in sicer: Predsednik Drago Raber, podpredsednik Ivan Koželj, blagajnik John Truden in tajnik Jože Zohar.

Čeprav je bil dolg sestanek nismo bili zmožni prinesiti noben zaključek. Šlo se je okrog funkcije za tiste ljudi ki so bili izbrani na občnem zboru. Da delajo na tem, da se pride do bolj jasne slike glede zemlje in gradnje. Ivanka pravi, da je to "nadzorni odbor." In oba pravita, da imajo od občnega zbora vse opolnomočje glede prodaje — zamenjave doma. Tone pravi, da ima vse na traku. In odbor sam nima nič pri tem opravi. Da "nadzorni odbor" nima nič za poročati odboru — samo občnemu zboru. Odbor je mnenja, da skupina ki je bila izvoljena nima nobenih opolnomočij. Ampak samo, da dela na tem, če more kaj pojasniti o zadevi.

Gospod Marinič je bil užaljen ker mu je bilo rečeno, da hočejo dom prodati. To ni bilo mišljeno, da on hoče prodati, mišljeno je bilo tisti ki vztrajajo na tem. Nobeden si ne želi namenoma žaliti g. Mariniča. Ker on je eden od tistih ki vedno kaže dobro voljo do našega društva. In je najbolj radodaren od vseh. Pomaga društvu s praktičnimi darili in tudi denarno.

Tone in Ivanka ne želita, da bi se svečano poslovila. Zato vzamemo to priliko, da jim želimo srečno pot in vse najboljše za bodočnost. In to od srca iskreno. Če imamo različna mišljenja po vprašanjih — to ne pomeni, da ne moremo biti prijatelji.

DRUGI SESTANEK ODBORA, TRETJEGA OKTOBRA

Na temu sestanku je odbor potrdil pomembne sklepe in sprejel nove smernice za bodoče delo.

Prvi sklep: Da bomo v bodoče vse naše delo in načrte objavili v našem časopisu. Da ste obveščeni in, da odbor ve Vaše mišljenje o tem. Tako boste sami lahko presodili in nam sporočili Vaše mnenje o vsemu.

Naredili smo sklep, da v bodoče vključimo v naše načrte tudi mladino in otroke. — In se za njih mora več narediti.

Tukaj vabimo mladino in starše, da se oglasijo, če imajo kakšne zasnuteke za kako in kaj.

Za začetek moramo narediti malo igrišče in kakšno športno napravo. Šah, namizni tenis in še kaj.

Odbor bo naredil načrt o tem kakšne moči so potrebne. Za redne kakor tudi izredne prireditve. Z namenom, da bi vsi člani po želji sodelovali pri delu. Ne zaradi pomoči — katera bo od odbora in članov hvaležno sprejeta. V glavnem zaradi tega, da dobijo čut, da je to njihov dom — in se tako udomačijo. In odborniki ne bodo vse sami naredili, kar ni zaželeno.

Tone Gros

Z UREDNIŠKE MIZE

DRAGI ČLANI IN BRALCI!

Na žalost smo izgubili našo, do sedaj glavno urednico "Avstralskega Slovenca", ki je bil njega ustvaritev, Ivanko Bulovec.

Na njen predlog s pristankom Upravnega odbora Slovenskega društva Sydney stopam na njeno mesto in prevzemam delo, ki ga je vršila.

Vsaka glava po svoje. Spremembe so tudi v uredniškemu odboru ter je zato pričakovati, da bo prišlo do sprememb lista samega.

Spremembe so tudi v Upravnem odboru Slovenskega društva Sydney, ki je lastnik lista. Torej smo lastniki tega glasila vsi člani SDS-a in imamo vsi pravico v njemu dopisovati, izražati naše želje in kritiko. Nasveti za izboljšanje lista so vedno dobrodošli.

Potrebni so nam stalni dopisovalci kakor tudi priložnostni. Zagovarjam svobodo tiska v kolikor ta ne škoduje slovenski skupnosti in našemu društvu.

Naprošam vsakogar, ki ga kolikaj zanimajo slovenske in naše društvene zadeve, da nam piše, kar mu je na srcu.

Ne hvalim dneva pred večerom.

BERT PRIBAC,

Slovenec, nagrajenec Svetovne Organizacije Zdravja

Bert Pribac, naš rojak iz slovenske Istre in bivši predsednik Slovenskega društva Karantanija v Canberri in tudi dolgoletni član Slovenskega društva Sydney, odhaja na daljše potovanje po svetu.

Dobil je namreč zelo prestižno nagrado Svetovne Organizacije zdravja, da gre na specializiranje v tujino, kjer si bo ogledal mnogo medicinskih knjižnic.

Začel bo v Singaporu, potem nadaljuje pot v Malayo, od kjer bo po nekaj dneh šel v Beograd, kjer bo imel predavanje o avstralskih zdravstvenih knjižnicah na 4. mednarodnem kongresu medicinskih knjižničarjev. Od tod bo šel v Ljubljano, kjer si bo ogledal Centralno medicinsko knjižnico.

Po krajšem odmoru med sorodniki pa bo obiskal še Italijo, Švico, Norveško, Veliko Britanijo, Kanado, Združene države Amerike, kjer se bo tudi najdlje zadrževal. Od tod gre v Brazilijo in preko morja v Novo Zelandijo ter nazaj domov v Avstralijo.

Bert Pribac je pred odhodom izjavil, da je izredno srečen in tudi hvaležen avstralskim oblastem, ki so ga priporočile za to nagrado, katero dobe samo štirje Avstralci vsako leto. In to, da kot bivši begunec si lahko v miru ogleda tudi svojo staro domovino in v njej predstavlja svojo novo domovino v družbi avstralskih prijateljev na mednarodnem kongresu, to ga najbolj veseli.

Izrazil je tudi svoje zadovoljstvo za možnost, da je lahko v

rom. Tudi svoboda je relativen pojem. V kolikor bi prišlo do diktatorske cenzure s katerekoli strani, ki doslej ni imela kontrole nad "Avstralskim Slovincem", nimam namena ostati niti odgovorna urednica niti v uredniškem odboru.

Smatram, da me je življenje dovolj izločalo, da zmorem mesto odgovorne urednice in tozadevne dolžnosti izpolnjevati v sodelovanju z uredniškim odborom.

Naj pripomnim, da nisem niti poklicna urednica niti novinarka. Kar delam, delam iz ljubezni do slovenske besede, ne da bi pričakovala od tega osebne koristi.

Prosim vas, sodelujte pri listu, pomagajte nam negovati slovensko besedo, pomagajte nam graditi zdravo skupnost, pomagajte nam razčistiti pojme, za katere še nismo vsi dozoreli, od katerih je najvažnejši pojem o slovenski skupnosti — ne klubaštvo — v Avstraliji.

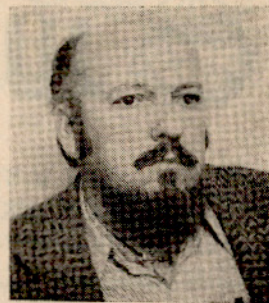
Veste, da vem, da vas ni malo, ki ste sposobni za pisanje, saj smo ena družina. Pridružite nam se za skupni blagor. Hvala vam. Do nadaljnjega vaša odgovorna urednica.

Žalostna je doba, ko je težje razbiti predsodek kot atom. (Albert Einstein).

Sydneyu pred poldrugim letom dovršil magisterij iz bibliotekarstva.

Počasi si tudi mi priseljenci pač utiramo pot.

Ko gre na pot ga tudi veseli, da je Slovensko društvo Karan-

tanija utrdilo svojo srž. Zdaj ima še več članov, še večjega poleta in še boljše možnosti. In novo vodstvo bo vsekakor pridobilo še več slovenskih in istrijanskih družin v Canberri.

X X X

Uredništvo "Avstralskega Slovenca" in vsi člani ter odbor Slovenskega društva Sydney prav iskreno čestita visokemu nagrajencu. Bert, kjerkoli se trenutno nahajaš, vsi ti želimo srečno potovanje, uspešna predavanja in raziskovanja pri delu. Trda je bila pot, ki si si jo utiral. Hvala ti, da si ostal zvest Slovenec in s težkim trudom tudi ti doprineseš svoj delež za ugled slovenskega naroda. Naj ti bodo gladka pota po svetu.

Prepričani smo, da se našim željam, čestitkam in zahvali tebi, pridružuje tudi društvo "Karantanija-Jadran" ter vsi tvoji prijatelji in znanci.

Uredništvo.

KAR PO DOMAČE...

Pavla Gruden

Obrnil se mi je želodec. Nad zaplotništvom. Dobesedno.

Pred menoj je vstal fantom iz tridesetih današnjega stoletja, ko so verige s tevtonskih nakoval skušale izcediti svobodomiselnost iz svobodomiselnih; fenomen odet v srajco miru, bratstva in enakopravnosti, ki se je še včeraj skliceval na ime Jezusovo a danes misli, da v svojih mlečnih zobeh drži vse jutrišnje dneve in svet za rep; glava, ki se je še drži medenična posteljica a si je dala za nalogo, da mi kakor za ušesi mokremu pritepencu na bojišče izseljencev da napotek za smernice, ki naj bi stisnile otrobe z rešeta skozi sito za moko; napuhnjene, ki so se ga polastile objestnost, togota in želja po oblasti, na priložnostni odskočni deski, pod katero za nikogar ni nič drugega kot mreža polna zank in vozlev; vrabec, ki je mislil, da sem naletela na svojega mojstra, se je zaletel v kamen kost.

x x x

Zgodovina je dokazala, da smo Slovenci za nekdanjo vladajočo Germane bili psi; psi čuvaji, psi lovci, psi za zabavo, psi za garanje, psi za bičanje, psi za lizanje njihovih škornjev, samo ne psi a priplod. Nismo severjaki.

So pa med nami razbeljeni možgani, naši, ki nas dele na pasme kakor izvedenci v pasjih zavdah. Ti naj si zapomnijo, da smo vsi krvaveli za naš obstoj,

in da primorska kri ni nič manj vredna od gorenjske, dolenske, kranjske, notranjske, koroške, štajerske, prekmurske in belokranjske krvi, in da naša, slovenska kri ni plemenitejša od krvi še ne odkritih plemen katerekoli barve.

Pod kožo imamo vsi rdečo človeško kri in človeško srce. Kdor misli drugače je rasist in naj se vpiše med neo-naciste!

x x x

Rojakinji, ki je izjavila, ko sem pristopila k "Avstralskemu Slovincu", da se je poslabšal, se sedaj še bolj kot prej nudi prilika, da ga izboljša, saj so nam nad vse potrebni stalni dopisniki.

Pravili so, da je "Avstralski Slovenec" Ivanke Bulovčeve časopis. To so pač čveke zlonamernih jezikov, ki zavidajo Ivanke njene uspehe, niso pa ji zavidali dela.

Nihče ne more izpodbiti dejstva, da se je ideja za "Avstralskega Slovincu" rodila v glavi Ivanke Bulovčeve, in da ga je ustvarila s svojimi privimi sodelavci, med katerimi mene ni bilo.

Zdaj pravijo, da bo "Avstralski Slovenec" moj. Škoda, da to ni mogoče. Bil bi pester kot sto hudičev, ker bi ne bil glasilo nobenega društva ampak vseh Slovencev dobre in slabe volje. Levega in desnega brega. Bil bi demokratsko glasilo. Škoda le, da

ljudje, ki so z denarjem bogato založeni, nimajo smisla za kaj takega.

Tistemu bravcu "Avstralskega Slovincu", ki se je med potjo na slovensko stran z nevidnim urednikom v nekemu jugoslovanske-mu listu, spodtaknil ob mojo, po njegovih besedah "slavno" rubriko "Kar po domače pa sporočam, da v njej ni prostora za prostaško ampak za dostojno domačo besedo. Drugače kot tako ne znam. Pravijo, da ne znam pisati za zabite Slovence. Saj smo vendar, tako pravijo, najbolj kulturni narod Jugoslavije... Še kdo dvomi v to?

x x x

Spominjam se, ko se je še pred več kot dvema letoma usajala neka naša coprnica zaradi moje fotografije, v "Naših novinah", v katerih sva z Lojzeto Košorok več kot dve leti pisala in urejevala slovensko stran. Od prve do zadnje številke sva jo ljubila in s ponosom polagala v predal med spomine, ker sva na njej imela popolno svobodo besede.

Da bi zaradi ljudi, ki jim moja slika ni všeč, postala nevidna urednica, mi še na misel ne pride. Nimam tiste skromnosti, ki jo je nekaterim zabila v glavo gosposka, ki je nad njimi vihtela bič a sebe kot velike dobrotnike razkazovala po vseh časopisih ter zasmehovala rajo. Kdor je ponosen na sebe, je ponosen na svoje poreklo, na svojo domovino, na svoje ime. Sicer pa je komunikacija v sliki in besedi bolj živa.

x x x

Naše društvo ima nov odbor. Z njim pa smo dobili nove kosti za obiranje, če je sploh še kje kaj za obrati. Duhovni kanibali smo. Svoje duše hranimo z opravljanjem in obrekovanjem, lažmi in natolcevanjem. Smešno je le to, da tisti, ki najbolj mlatijo z jeziki, najmanj pridelajo za našo skupnost. Zato je treba toliko bolj ceniti napore rojakov, brez katerih bi se mi ne imeli kje shajati.

Spominjam se, ko sem pred morda dvema letoma predložila v "Naših Novinah", da bi se združila "Triglav" in SDS, pa sem zato skoraj dobila javno klofuto. Saj bi mi jo dal brat, ne tujec.

Skušal me je usekati z besedo.

Skraini čas je, zadnja ura, da se vsi strnemo v eno močno skupnost predno nam dober namen zrušijo ljudje z drugačnimi nameni. Skrivajo noge kot kača.

ORGANIZIRAJMO, DRAGI ROJAKI, DAN SLOVENSKE SKUPNOSTI, saj imamo dovolj prostora. Pol dneva na "Triglavu", pol dneva na SDS. DOBRODOŠLI VSI.

x x x

Kulturne prireditve so najboljše mostovi prijateljstva. Žal nisem mogla prisostvovati koncertu pevskega zbora "Triglav", zato sem jo pa s toliko večjo vnemo ubrala v Liverpool Town Hall, da vidim "Hlače" v režiji Karla Dolenca. Igralci so bili vsi odlični. Gospa Verkova je bila, po mojemu mišljenju, najboljša. En pogled na odbornike in polomila sem se od smeha. Žal mi je, da je samo cesar videl župana brez hlač (Stane Petkovšek). Kakšna paša bi to bila za oči.

Ne bilo bi napak "Hlače" ponoviti na zgoraj omenjeni DAN SLOVENSKE SKUPNOSTI. Saj vendar imamo še toliko tiste soli v sebi, ki je vse do danes očevala slovenski narod. Če ne, smo vsi skupaj figa-mož in stare babe.

"Kufri gor, kufri dol, kufri v tretjo smer", to ni važno. Važno je kombiniranje, skupno tehtanje vseh možnosti, važno je skupno lastništvo vseh članov, dom pod eno streho, ki ga bo gredo bratstvo. Naj mar res podpiramo bolj pijančevanje kot kulturo, da bi morali vzdrževati dva doma?

x x x

Zdaj naj zaželim srečno vrnitev v domovino Ivanki in Tonetu BULOVEC, ki sta šest let oba skupaj vlagala vse svoje moči za napredek Slovenskega društva Sydney. Delata sta takorekoč brez prestanka v vse smeri in skrbela za SDS bolj kot za njun dom in njuno življenje. Njun dom je bil več ali manj podaljšek društvenih prostorov. Tu je nadaljevala njuna izredna gostoljubnost. V njuni hiši so se vrstili potniki iz Jugoslavije, kjer sta skrbela za njih, kot da so doma. Srečno pot, Ivanka in Toni, in iskrena hvala.

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH MESTIH:

**LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA**

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

**KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA**

ZA INFORMACIJE PIŠITE

**JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210**

WELCOME DOBRODOŠLI

FEDERACIJA ETNIČNIH ŠOL NSW

prireja 25. okt. 1980
v Hyde Parku Sydney

**DAN ETNIČNIH ŠOL
VELIKA PARADA**

Baloni, klovni, glasbeni ansambli.

Sodeluje v paradi in nastopa

"PLANIKA"

folklorna mladinska skupina S.D.S.

Zbiranje na Martin Plazi ob 10h dopoldne.
Nastopi v HYDE PARKU.

Prinesite transparent z napisom svoje šole.

KERAMIČNE PLOŠČICE

Priskrbimo Vam lahko vse vrste keramičnih ploščih — če želite Vam jih tudi strokovno položimo.

Supply or Supply and Fix

A Full Range of Local and Imported Tiles

SHOP 3 PORTICO PARADE,
TOONGABBIE

Bus. 636 1919

A.H. 622 6613

JACK KORNHAUSER

— UPHOLSTERER — TAPETNIK —

Re-cover & restored lounge suites, dining & kitchen chairs, antiques, office furniture, restaurant & hotel furniture. Free quotes.

Prekrivamo in popravljamo salonsko pohištvo, jedilniške in kuhinjske stole, starinsko in pisarniško pohištvo, ter restavracijsko pohištvo.

Govorimo slovensko. Svetujemo cene.

33 STROKER STREET,
CANLEY HIGHTS, 2166
Phone: 604 7125

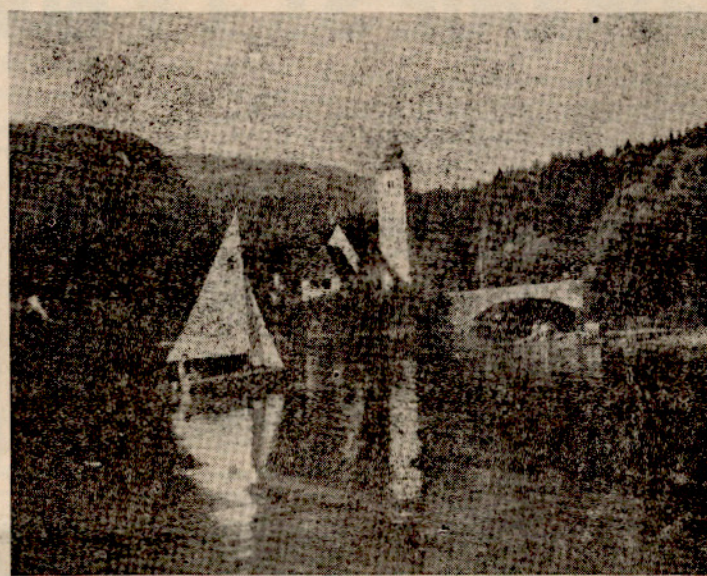
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano agencijo

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.
Tel. 516 1558 po urah 32 4806

Urarsko in zlatarsko podjetje:

**ALEXANDER WATCHMAKER &
JEWELLER**

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

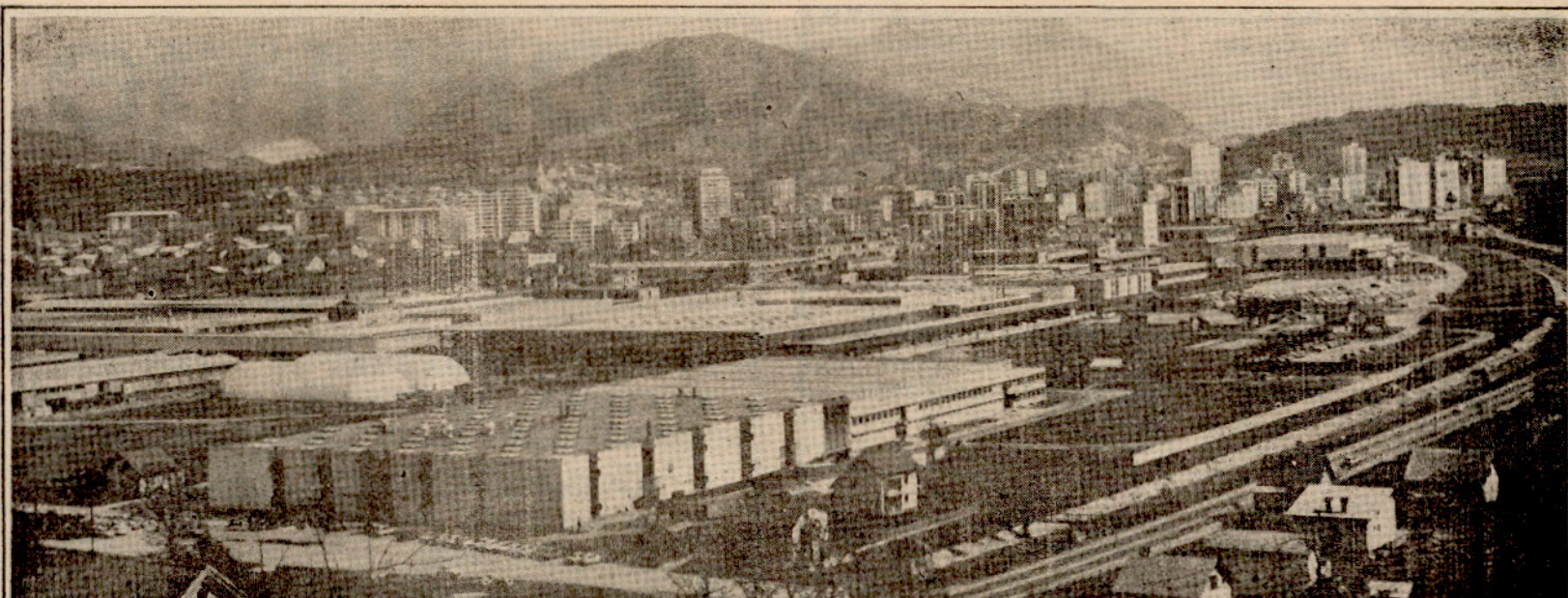
vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 10% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

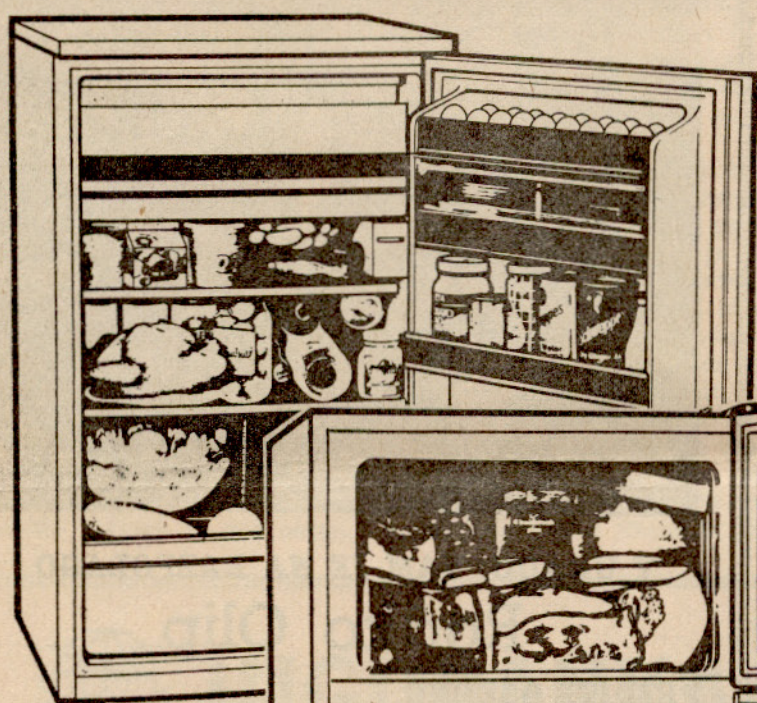
Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

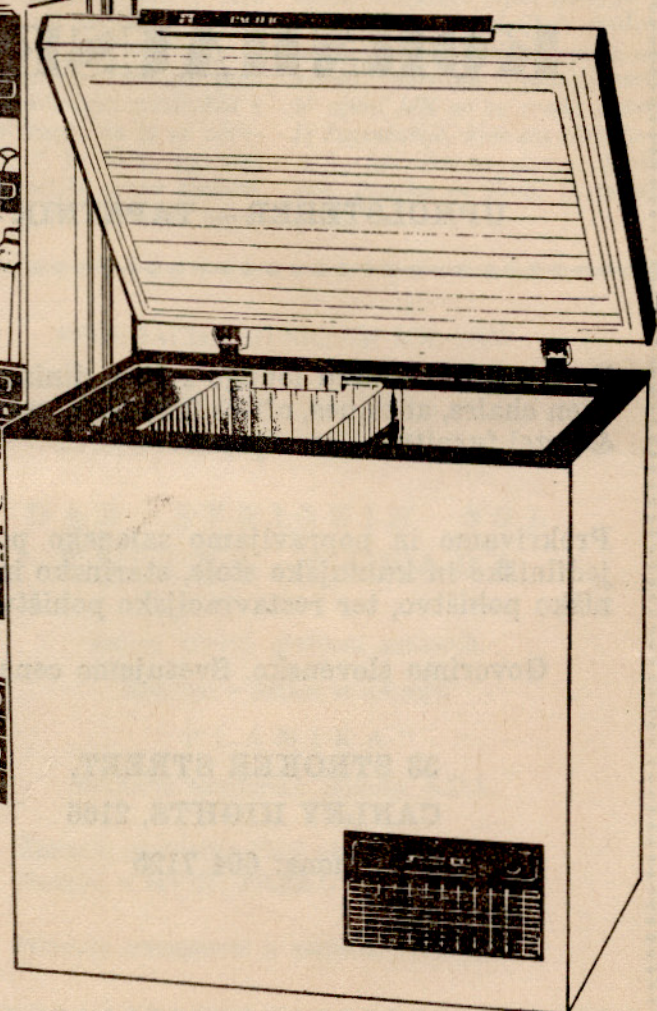
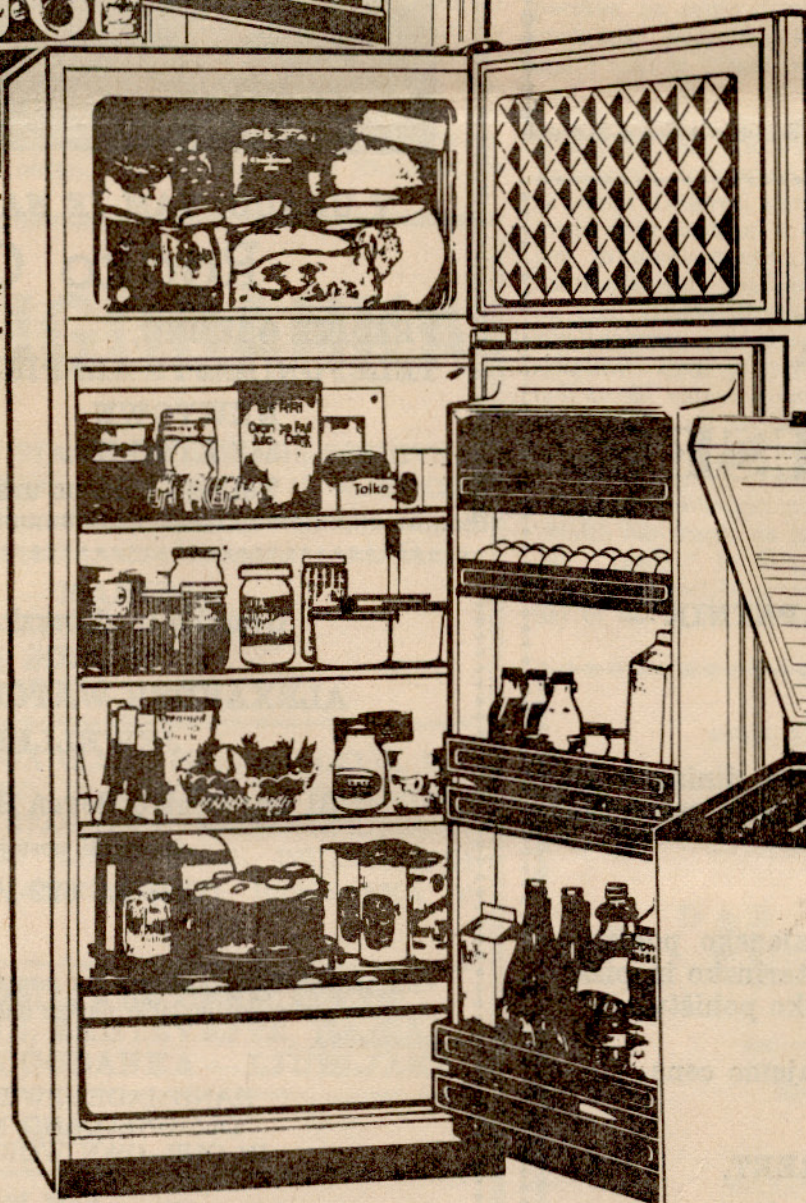

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje

A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

English section

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

Sometimes I wish I had the possibility to gather around me the lonely young people just to tell them that they are loved, that they are wanted and that they should love themselves. To learn how to love oneself takes in some cases almost a life's time of searching.

It seems there is no time for reflection, no time to look into one's heart. Yet there are thousands of young jobless people just drifting around not knowing what to do with themselves. So many are killing their time not

really knowing what they do. How can they love themselves when people responsible for their future pretend that everything is O.K.

I wonder, do the teenagers of today really know how to love themselves, I mean, how to take care of themselves? They have been so many years neglected by the modern education systems, so many years so many parents have been chasing dollars, so many years their children have been left in care of others or just by themselves.

Do such neglected and forgotten children know what is good and what is bad for them? Have they ever experienced love? I don't mean the kind of love that we have toward an object that we more than just like, or love toward a person, be it mother, father or a friend.

The love I speak of is an attitude one has to the life itself, to the whole wide world.

This is the kind of love I wish to share with you. I believe that whoever has this kind of love, is able to cope with life, is able to take ups and downs, is able to love himself without bringing harm to others, and is able to

love others without hurting himself.

Who, who in his heart of hearts can really say "I hate life"? Who hates life, hates himself and everyone and everything around him. I know. It takes sometime months, sometime years to convince a totally unhappy person that he or she is worthy of life, that life is worthy of him or her. We are all worthy of life. There would be no life without us, in other words, there would be no acknowledgment of life without us because we are the life conscious of itself.

I wish to God, all people were aware of this fact.

I can't say that my childhood was perfect. There is no perfect

human life, because we are not perfect. We may be aiming at perfection but because of our own shortcomings we can't reach it.

I grew up in a poor district. My father died when I was very young. My mother didn't bring me up on any kind of philosophy. She just knew how to cope with life. She just loved it and life loved her in return. She was a battler and a good survivor. All she ever taught me was: "Take care of yourself so you can take of others who may need you." As simple as that. We never spoke about love. It was there. In action. In our relationship. I have never even given much thought to our relationship. It was there, it was something natural, something I never questioned. But I knew that I did not belong to her. There was something else I belonged to, yet I didn't know what. Until one morning it dawned upon me. It dawned upon the intelligence of me as a child and it still with me, making me enjoy my life from day to day even when I have problems.

(To continue)

YOUTH SECTION

Our Holiday,

Since my family and I first came to Australia, nearly 10 years ago, I have always wanted to go back to Slovenia, a place where I was born and lived for 19½ years. I found it very hard to adjust to our new country with the different cultures and different language.

For so long I have dreamt about the day I could go back, and at last my dream has come true. In a few weeks I will leave Australia for Slovenia with two people I love most, my mother and my best friend Lenore.

Lenore and I first met back in 1971 when I first started school in Australia. She helped me with problems I faced as a "New Australian", and the same time I told her stories about Yugoslavia. As the years went on we became very good friends. But it wasn't till high school that we decided to travel together, marriage and kids just wasn't our thing. Our parents laughed at us, they thought we would change our minds by the time we left school. But we didn't.

We've had more than our share of problems. There are so many things we have gone without, so many sacrifices we've made and I think at times if it wasn't for our wonderful mothers we would have called it quits. But all that is

behind us now and on the 7th November, our dream will begin.

We plan to stay the first few months in Slovenia where I hope to show Lenore all the beautiful sights, we also want to spend a week or so at a ski resort, where all the handsome and maybe rich instructors are. But the best part of all will be spending a white Christmas with relatives, it's something I've missed very much.

In February, after my 20th birthday, we hope to go to England and stay for a few days, with an old school friend. Then we hope to find temporary jobs and the same time travel around England, Scotland and Ireland. Around May or June we want to spend a few weeks on the beautiful beaches then spend more time with relatives, helping them with general work around the place.

In July or August we intend to see Europe on a Eurailpass and staying at Youth Hostels, which is something which should be quite an experience. The last month in Europe we hope to spend in Greece and the Greek Isles, where we hope to get a beautiful suntan and at the same time go on a strict diet.

We leave Athens on 31st October, 1981, where we stop at Singapore for 4 nights, before we return home.

Mary

THANK YOU!

I would like to thank TRUDEN family for letting me stay in Yugoslavia with their relatives. Because of their kind hospitality I can stay in Europe for twelve months which I am looking forward to.

I hope to learn about people and their cultures mainly to find out how and why they live differently. I am looking forward to hopefully having a white Christmas, if not, it should snow in January.

Mary and I hope to stay in Yugoslavia for 3 months with different relatives, in fact we seemed to have picked up a student. His name is Janez Ponikvar, who is Mary's cousin. He will help us speak Slovene and we'll teach him English.

I have started to learn Slovene. I don't want to be a total fool when I get there. For the first time I realized how difficult it it was to pick up a new language. I assure you though, I am determined to learn so I can communicate with people that I care for.

Once again I am eternally grateful for having such a kind family who is willing to make me welcome in a new country. Thank you!

Leonore

HAPPY BIRTHDAY

I would like to take this opportunity to wish my brother John, who on the 23rd of September celebrates his birthday, a very happy birthday.

On behalf of your family and friends I wish you all the happiness for the future and may all your dreams come true. I also wish you luck, good health, but most of all I wish you love. Happy birthday, John! We love you.

Mary

x x x

Wishing you, Lenore and Mary, a happy stay in Europe. And to you, John, many happy returns.

"Avstralski Slovenec" and Slovene Ass. Sydney

DISCO

S.A.S. Youth are proud to announce that once again a night of dancing and music has been arranged for Friday November 7, 1980. The fun will begin at 8 p.m. so bring your friends along and be ready to rock and jive to the super sound of "Black Magic".

We would truly like to encourage the youth to begin coming back to the club as this will result with outings and many more activities in which we will all be able to get together again.

PREGOVORI O HRASTU

Hrast počasi raste — prebije pa marsikak vihar. Visoki hrasti mečejo dolge sence.

Dober hrast se prerije skozi grmičje.

Na en sam mahljaj hrast ne pade.

Iz starih hrastov se dobi mnogo lesa.

Močnega vetra ja treba, preden pade želod s hrasta.

Če bi bile svinje vrtnarji, bi sadile same hraste.

IZ NAŠE DOPOLNILNE ŠOLE

Ni dolgo kar sta se vrnila s starši v domovino naši učenki Natalija in Maja Špicar. Pogrešali smo ju, posebno Majico, katera se nam je vsem v razredu prikupila z njeno ljubko osebnostjo. Tudi zapela nam je včasih. Natalija pa je že prešla v dobo najstnice in ji ni bilo težko pokoriti se šolski disciplini oziroma tovarštvu, k vlada v naši učilnici.

Majica in Natalija sporočata, da sta učenki v eni najmodernejših sol v Sloveniji, da nimata težav s slovenščino, in da sta srečni v domovini. Pristrčno pozdravljata vse svoje prijatelje in tovariše v naši dopolnilni šoli.

Te dni se bo poslovil od nas Toni Bulovec, ki ga vsi poznamo. Dolgoletni odbornik in predsednik SDS-a, Tone Bulovec njegov oče in dolgoletna tajnica, Ivanka Bulovec, njegova mama, sta dala pobudo za to našo šolo, katere učenci so tudi člani SDS-a mladinske folklorne skupine "Planika", ki je bila Bulovčevim zelo pri srcu.

Tudi naš Tončki, kot sem ga rada klicala, je bil svojeglav kot Majica. Znal nas je zabavati, znal nam je prav lepo čitati (bil

je najboljši bralec v razredu) in znal se je napraviti v naši učilnici, kakor da je doma. Toda ubogati je moral navzlic njegovi gorenjski trmi brez katere bi Tončki ne bil Tončki. Vsi smo ga imeli radi, saj je SDS bil njegov drugi dom.

Žal nam je, Tončki, da odhajaš, posebno "teti" učiteljici, saj si bil v slovenščini najboljši, to pač zato, ker si s starši doma vedno govoril v materinščini. Pa tudi simpatičen si ji bil, kadar si "organiziral" razred kot da smo v kavarni. Vsak svojo kanticco pi-jače in kozarec na šolski mizi... Tako pač delajo oni spodaj, v dvorani pod učilnico. No, seveda si vse tudi kaj hitro pospravil. Bilo je lušno, ko si bil med nami.

Naj bo tvojim staršem, posebno pa tebi naklonjeno življenje v domovini. Izroči pozdrave vseh nas v šoli tudi Majici in Natiki Špicar, saj ju boš gotovo videl.

Zdravja, uspeha v šoli in sreče v življenju žele tebi, Tončki, kakor tudi Špicarjevimi in tvojim staršem

*vsi tvoji tovariši,
"teta" Pavla in
"teta" Marija.*

ROJAKINJA PIŠE

IZLET V NEZNANO

S povabilom kolegice Dragice, naj se udeležim izleta v neznano, sem prišla v Newtown, kjer je bilo zbirno mesto. V uradu jugoslovansko-avstralskega Welfare Centra sem se spoznala tudi z organizatorjem tega izleta, z Lojzetom Košorok. On me je seznanil z ostalimi upokojenci, katerim je bil ta izlet namenjen. Mali avtobus nas je odpeljal v neznano.

Z žlobudranjem v avtobusu in ogledujoč si mimo hiteče kraje, smo se po dolgi vožnji ustavili v italjanskem klubu Marconi. Iznenadilo me je v klubskih prostorih število "pokeric", aparati kjer si lahko olajšaš denarnico, če pa ti je sreča mila, pa lahko zaslužiš za kakšen "priboljšek". Po kratkem ogledu in počitku smo se odpeljali naprej, kjer smo srečno pristali v Horsley Parku, v klubskih prostorih Slovenskega društva. Že na vratih nas je vsa vesela in razigrana pričakala tajnica ga. Ivanka Bulovec, želeč nam vsem dobrodošlico. V dvorani pa se nam je pridružila ga. Pavla Gruden. Po pristrčnem sprejemu in predstavljanju sta nas povabili naj zasedemo mesta k polni, vseh dobrot pripravljeni mizi. Ob prijetnem kramljanju smo zvedeli da se ga. Ivanka s svojo družino poslavlja ker se odpravljajo v preljudi rodni kraj.

Ko smo se temeljito okrepčali se je kar na enkrat znašel v rokah našega sopotnika Andona meh na katerega je zaigral ter smo se kar na lepem znašli v parih na plesišču. Seveda pa ni manjkalo našega tradicionalnega ko-

la. Ivanka nas je v spomin na prijeten izlet in dobro razpoloženo družbo tudi slikala. Vsi vprek pa smo ge. Ivanki čestitali in zaželeli srečni pristanek v domačem kraju. Za bogato pripravljeno zakusko se je zahvalil član skupine g. Stojan in istočasno ge. Ivanki s pristrčnimi in izbranimi besedami zaželel srečno pot in vrnitev v domovino. Tu bi se tudi rada zahvalila v imenu vse skupine g. Janezu Škrabanu, kajti on je velikodušno botroval tej pojedini. Namreč podaril je slastno svinjsko pečenko in vse ostale mesne izdelke, ki so bili res odlični.

Čas nam je kaj hitro minul in smo se morali na žalost posloviti od vseh nam dragih, vendar z željo, da se še kdaj vidimo.

Za mene je bil ta izlet veliko presenečenje, ker sem videla kako pristrčno se družijo vsi naši ljudje v daljni Avstraliji, saj nas je bila zbrana kaj pestra družba. Tako smo se vsi veselili in razpoloženi vrnila na svoj dom z željo v srcu, da se še mnogokrat snidemo.

Vsem navzočim kakor tudi vsem ostalim želim še naprej srečno in zadovoljno bivanje v prelepi Avstraliji. Jaz pa se bom z mojega dopusta vrnila v mojo ljubbo domovino Slovenijo s prijetnim občutkom v srcu, da naši ljudje niso pozabljeni v svetu in da si znajo prirediti in zgraditi še tako daleč od rodnega kraja prijeten čeprav skromen domek.

Z obljubo in željo v srcu, da se jim bom javila s skromnimi članki iz daljne domovine.

Vas pozdravlja

Vaša MARA Simčič

SLOVENIJA JE SEDAJ NAJBЛИŽJA

NOVOST

DO LJUBLJANE ZA SAMO . . .

\$1100.00

Povratno potovanje po enem letu ali bivanje do 365 dni (ne 180 dni kakor je bilo do sedaj)

(Odhod iz Avstralije med 22.09 — 12.11.80

ali 12.01 — 18.03.81

Vrnitev 15.02 — 10.06.81)

Avion JAT-a vsako nedeljo odhaja

ob 13.15 iz SYDNEY-a

ob 15.50 iz MELBOURNE-a

Pride v ponedeljek

ob 09.40 v LJUBLJANO

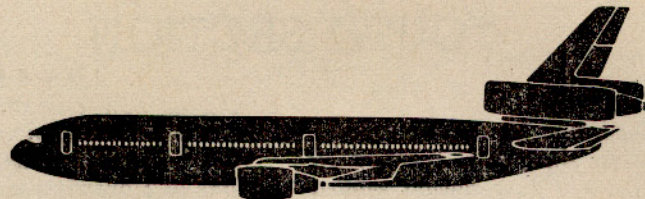
Ob vrnitvi vsakega petka odhaja

ob 19.40 iz LJUBLJANE

in prispe v nedeljo

ob 06.10 v MELBOURNE-u

ob 08.30 v SYDNEY

OD 23.12.1980

POTUJTE Z NOVIM DC-10-30

PRI NAKUPU VOZOVNIC.

NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE

UŽIVAJTE V KOMFORTU AVIONU S ŠIROKIM TRUPOM

ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE

VAŠI POTOVALNI AGENCIJI

ALI NA

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,

TEL. 221-2899, 221-2199

MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE

3000, TEL. 63-6017, 63-6191

PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACE 6000 PERTH

TEL 322-2932, 322-2032

BOLOGNA SMALLGOODS

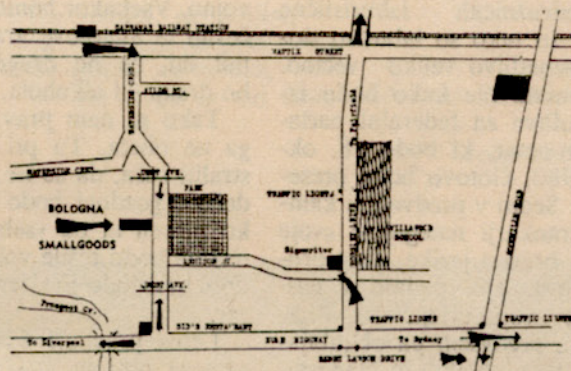
TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA
J. & A. ŠKRABAN, Prop.

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL
CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE Paving & Building Pty. Ltd.

OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCED BUILDER —

ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.
SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851
A.H. 636 9151

Mesečni Paberki

Lojze Košorok

Občinske volitve so za nami. Marsikateri so presenetili, posebno pa mene, kajti kandidat v naši mestni četrti, kateremu sem dal glas ni bil izvoljen, čeprav je že vrsto let sedel med občinskimi možmi. Se pravi, da moj glas ni odločil. Sam bi bil pričakoval, da laburistični kandidati ne bodo dobili zaupnice ali vsaj ne v taki večini z ozirom na dogodke, ki so se razvijali v lokalnih podružnicah laburistične stranke. In tako so laburisti dobili presenetljivo veliko večino. Prav zanima me kako bodo izpadle volitve za federalni parlament in senat, ki bodo 18. oktobra 1980. Gotovo bodo presenečanja. Sedaj v predvolilni kampanji strankarji nategujejo svoje vratove, brusijo jezike, drug drugega obrekujejo, padajo v nasprotja s svojimi izjavami, natolcujejo, predvsem pa obljublajo gradove v oblakih in blagostanje vsem slojem petega kontinenta.

Le kje bodo vzeli — ti ali oni — to kar obljublajo?

Volilna kampanja je huda, politiki delijo obljube kot. Miklavž orehe in jabolka pridnim otrokom. Prodajajo svoje ideje, kot branjeve solato in jajčka na placu (trgu), ali kot Ribničan svojo suho robo. Vsak svojo stranko pa hvalijo kot Cigan svoje kljuse.

Malo ali nič ne vidijo gotova

pereča vprašanja na katera opozarjajo novinarji in socialni delavci, kot so: mladoletna prostitucija, mamila, kriminal, brezposelnost itd.

Pravijo, da nekateri naši politiki tudi iz Iraško-Iranske vojne kujejo svoj politični kapital. Kar mraz me stresa, ko čujemo o vojni in pokolu ob Perzijskem zalivu. Upajmo, da se ta vojna ne bo razpredla v novo svetovno vojno. Vsekakor bomo drago plačevali te ajatolove arabske spore tud mi, če ne drugega, bencin bo dražji od alkohola.

Tako se nam prav nič dobrega ne obeta. Tu pri nas v Avstraliji suša, da se ne bo nič pridelalo, gozdovi bodo tako in tako zgoreli in od vseh teh ujmov nas ne bodo rešile volitve, pa naj dobi komando Frajzer ali pa Kajzer.

Letos praznuje 100 letnico svojega obstoja na avstralskih tleh Salvation Army. Vsi veste kdo so to, po naše bi se reklo: Odrešilna Armada. So kristjanska religija, organizirani so kot vojska, nosijo uniforme in se delijo na navadne soldate, kaplarje pa vse tja do generalov. Poznamo jih po plehmuzikah, ki ob nedeljah na križiščih z godbo oznanjajo evangelij. So pa ena od religij, ki se izrecno bavijo s socialnim delom. Zato so v naši družbi zelo spoštovani in cenjeni.

Na njihovem kongresu je pri-

šlo do vprašanja in razpravljanj ali so socialna dobrodelna ustanova ali religija ali oboje? Verjetno je do tega vprašanja prišlo pač radi nuje. Kajti v današnji dobi in družbi je pač njihovo samaritansko delo bolj in bolj potrebno. Pač odraz socialno ogrožene družbe. In zato je njih razpravljanje več kot na mestu. Vprašanje pa je kdo je odgovoren za socialno zaščito državljanov? Država ali prostovoljne organizacije?

Vsi Avstralci, ki se zanimajo za politiko pač glodajo kost in meljejo volitve. Tudi v naši slovenski srenji premlevamo ne novi vladi, obeh družtev, ki smo jih dobili 20. in 21. septembra, pač pa vse bolj važno zadevico in tudi perečo stvar. Vse izgleda da je nas Slovence enkrat srečala pamet. Pri enem in drugem slovenskem društvu v Sydneyu je bilo na letnih skupščinah govora o združitvi. Tudi velika večina članstva je sprejela take sklepe. Ideja več kot pozdravljena. Do sedaj smo ustvarjali društva in klube ter gradili domove kot Butalci. Kaj prida nismo uspeli. Na slovenskem gričku v Horsley Parku, bi se že skoro lahko veselili, da bi šli v zadnjo fazo dograditve. A glej ga spaka, višje sile ne dovolijo gradnje. Torej še enkrat nam je dana možnost, da skupno kaj naredimo. Ko smo začeli z društvu smo še bili mladi, naredili malo ali nič, upajmo, da bomo sedaj, ko smo že skoro vsi sivi, da nas bo le srečala pamet?! Torej še enkrat bo treba pošteno pljuniti v roke in pa poleg pridnih rok rabiti tudi naše možgane!

Doma se pripravljajo na trgatve, eno najveselejših kmečkih opravil. Pravijo, da bo letina kar obilna. Z ozirom na deževno dobo bo vince bolj kislo a tolažijo se s tem, da ga bo pač zato več.

Nekoč so rekli: kjer sta dve babi, tam je trg, kjer so tri, tam je semenj. In če se jih danes sku-

paj drži 100? To pomeni, da je to tradicionalen pohod "100 žensk na Triglav". Tako je 7. septembra lezlo 100 žensk na vrh očaka. Ta pohod je letos že 15. po redu in ga je organiziralo časopisno podjetje Teleks. Stari običaj je, da ko prvič prilezeš na vrh, dobiš svojevrstni krst in to z vrvjo po zadnji plati. Tokrat je bil ta krst kar obsežen, vseh sto babnic je dobilo z vrvjo po zadnji plati. Kljub temu, da so bile tepene, so se s Triglava seveda vrstile zadovoljne.

Naj vas vse blagohotno opozorim, da začne etnična TV v petek 25. oktobra, hura, s kulturo na dan! Baje bo že istega dne na sporedu tudi film iz Jugoslavije. Spored bo na kanalu O. Glejte, da se ne zmotite in da ne boste sedeli na OO, temveč pred hišnim oltarjem...

Lojze Košorok

Avstralski Slovenec
je glasilo Slovenskega
Društva Sydney

Printed by:

Mintis Pty. Ltd.

73 Chapel Street,

Lakemba, 2195

Telefon 759-7094

Glavna in odgovorna
urednica:

PAVLA GRUDEN

Uredniški odbor:

LOJZE KOŠOROK

JOŽE ŽOHAR

IVAN KOŽELJ

MARJAN TOMAŽIN

Oblikovanje:

PAVLA GRUDEN

JOŽE ŽOHAR

Upravnik:

JOŽE ŽOHAR

Vse dopise pošiljajte na

Slovene Association,

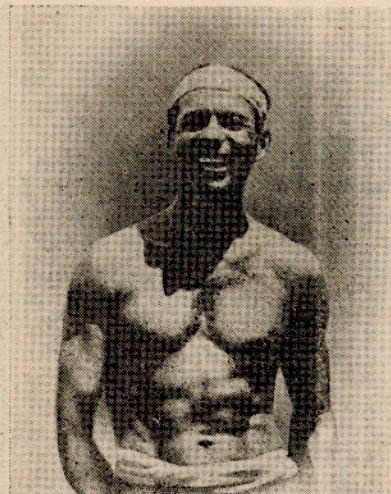
Sydney

"Avstralski Slovenec"

P.O. Box 93

Fairfield, 2165

Tel. 620 1265

(nadaljevanje)

NAŠ MAESTRO MEDVEN

Pavla Gruden

"Od moje mladosti pa do danes se je svet prav malo spremenil", pravi Medven. "Še danes veljajo za boljše ljudi zdravniki. Samo pogled kako skrbe za svoje bančne knjižice. Redek je zdravnik, ki je res vdan svojemu poklicu.

Učitelji. Bili naj bi vzgojitelji bodočih voditeljev. Staršem naj

bi pomagali vzgajati otroke, pa jim samim manjka vzgoje. Avstralija je naš najbližji primer za to.

Pravniki. Ljudje se jim klanjajo. Tukaj so skoraj vsi politiki pravniki, vendar je država v zelo slabih rokah.

Slavni športniki so, posebno naj

Avstraliji, bogovi. Trgujejo z drogami. In še mnogo drugih panog bi ti lahko navedel, ki so pustile ljudstvo na cedilu. Vendar ljudstvo še danes smatra, da so to boljši ljudje, ker so denarno boljše situirani ali pa bolj šolani od preprostega delavca.

Potem imaš ljudi, ki nimajo nič drugega kot denar, pa se jim še takokzvani boljši ljudje klanjajo.

Vzemimo duhovščino katerekoli vere. Niso vsi svetniki. Verniki sem jim klanjajo bolj kot Bogu.

Kakor vidiš se v bistvu človeštvo ni skoraj nič spremenilo. Razlika je le v temu, da se je o takšnih škandalih kot se piše danes, prej molčalo.

Veliko je še ljudi, ki mislijo, da obleka dela človeka. Veliko je ljudi, ki mislijo, da morejo z denarjem vse in vsakogar kupiti. A v resnici so takšni ljudje, najbolj poceni."

Zamahnil je z rokami, kakor da podi od sebe sitne muhe in odšel v kuhinjo, da nama skuha kavo.

"Tisti pokončno stoječi mezinec. Kar opazuj ljudi kadar pi-

jejo. Saj se, večkrat kot ne, mezinec kar sam od sebe dvigne. Bognedaj, da bi ljudi sodili po mezincu.

Olika, to še ni tako važna stvar. Omika, deklica, omika in pošten človek, to nekaj velja.

V moji mladosti so ljudje doma nekaj veljali, če so govorili v družbi nemško. To me je bilo nešteto pogrelo. V Ljubljani so bili taki primeri na dnevnem redu oziroma že življenjski način.

Spominjam se deklet iz Krškega in Kostanjevice. Pridejo služiti v mesto. Pogospodijo se. V obleki in obnašanju. In frizuri. To ni slabo. Ampak slovenščino so pustile doma, kot da v njej ni dobrih nauk. Nekateri so se spečale ne samo z mestnimi grdimi razvadami ampak tudi z nemščino.

Sicer pa, ali smo danes kaj dosti boljši? Koliko Slovencev ti govore doma samo angleško! Da bi pokazal, da je kulturn človek? Tisočkrat se vprašam, ko prebiram naš tisk, kje, kje so naši visokošolani izseljenci? Pustili so preprostega človeka na cedilu."

Tu se tako razburi, da mu ni več niti do kave. Prime me za

MARTA TOPLIKARJEVA PRIPOVEDUJE...

ZABAVLJICE

Ujeli smo jo v naši dvorani dva dni tik pred vrnitvijo v domovino, ko se je že tretjič zadrževala v prostorih našega društva, nad katerim je izrazila veliko navdušenje. Pravi, da se počuti kakor v Sloveniji. Domačnost pa taka. In celo žganci, polenta, vampi, krvavice, kislo zelje, potice in kaj še vse. Narodne noše, slovenska glasba in celo slovenska dopolnilna šola — na koncu sveta.

Sprva ji ni šla beseda z jezika. Eh, jaz pa intervju. Dajte no. Saj vam ne znam kaj povedati. Po par uvodnih besedah je iz nje topline privrel vrelec besedi.

Povabil jo je semkaj na počitnice, pet mesecev je bila med nami, njen zet, Anton Biljan, soprog njene "zvezdice", hčerke Jožice. Anton in Jožica imata sina, ki mu je ime Božo, hčerkico pa sta krstila Romana, nad katerima je ge. Toplikarjevi ves čas poskakovalo srce.

Prej molčeča, potem pa pravi, da si je nabrala toliko vtisov, da bi govorila kar celo noč. Celo to je izjavila, da smo Slovenci tukaj bolj zavedni kot pa doma... (O temu, bi se dalo veliko govoriti.) Pravi, da ni niti opazila, da se delimo na Štajerce, Dolenjce, Primorce itd.

Povdarila pa je to, da smo tukaj bolj družabni in veseli — pravzaprav bolj razposajeni.

Povsod je bila sprejeta s pristrčno slovensko gostoljubnostjo. Z zetom in hčerko je obiskala tudi Canberro, kjer živita družini Bertoncelj in Benčič, katerima izreka iskreno zahvalo za pristrčen sprejem.

Opazila je velikansko razliko med življenjskimi prostori v katerih žive Avstralsci in Jugoslavan. Avstralski domovi so pusti, obdani s klavnimi vrtovi, na streho nabijejo dva pleha, par desk naokrog, pa je vse gotovo. Naše hiše pa so vesele in cvetoči vrtovi te že od daleč pozdrav-

ljajo.

Sydney je na go. Toplikarjevo napravil vtis čistega mesta. Ni dovolj besedi s katerimi bi mogla povedati, kako močno je na njo vplivala sydneyška Operna hiša. Nekaj veličanstvenega, edinstvenega in dragocenega.

(Ko tole tipkam, vidim, da mi je naša rojakinja Marta pravzaprav kar narekovala "intervju".)

Ko je stopila v avlo našega doma, se ji je premaknilo srce. Pozdravilo jo je Kalinovo poprse Franceta Prešerna. Tako živo se je dotaknil moje duše, pravi, da sem se mu poklonila in mu takoj podarila rudeč nagelj. Ah, to vzdruže Prešernovega hrama! Odšlo bo z menoj v domovino.

In "Avstralski Slovenec". Takšno iznenadenje! In slovenska vina! Že prvič ko sem prestopila prag vašega društva, se mi je zazdelo, da vse obraze od nekje poznam. Tukaj je mala Slovenija. Posebno to je lepo, ko držite vsi skupaj.

In celo slovensko cerkev imate. Bila sem v Merrylandsu. Lepa je. In lepo poje.

Kar se pa mode tiče, ste tukaj za 10 let nazaj. Najsibo obleka ali obutev.

Lep in bogat je botaničen vrt v Sydneyu in zanimiv je Lion safari.

Domov nese kup kengurječkov, koal in še par bumerangov na vrh.

Pravi, da imamo dobro meso, da ji po Sloveniji ni bilo dolgočas, da je upokojena, da dobro živi pri dveh sinovih, in da ji je pot plačal zet. Še in še bi imela pripovedovati, toda prišla je ura slovesa.

Vse vas pozdravlja, vsem hvala in le še tako naprej!

— ● —

Urednica, dragi bralci,

vas pristrčno vabi na besedi dvoj!!! Zmorete? Pripravljeni?

Potem pa kaj napišite!!!

— ● —

roko in povede v vrt. "Poglej", pravi. "Vrtice, nageljni, jasmin, marjetice. Otroci so kakor cvetje. Nežni. A njihovih duš se danes dotikajo tako strašanske grobosti. Ne samo doma iz ust očeta in matere, če jih sploh imajo. Izprija jih televizija. Izprija se v šoli. Izprija jih pomanjkanje nadzorstva."

Ne segam mu v besedo. Vsak človek si mora od časa do časa razbremeniti dušo. Bojana boli žalostno človeštvo. "Kdor nasilno živi, bo nasilno umrl. Nasilno bo tudi naš svet šel po gobe, če bomo šli tako naprej," boža cvetlične glave.

"Pustimo to, deklica", se mu razjasni obraz. "Pomeniva se kaj vselega."

"Najprej ti pa moram povedati še nekaj drugega". Hudomušno se nasmeji in mi zažuga s prstom. "Veš, pravi, lepo bi bilo če bi ti" — tu se razkorači in vzravna kot ravnalo, poudarjajoč vsak

zlog z glavo — niti en las mu še ne manjka, a že čez osem križev ima — "če bi se ti včasih napotila k meni ne zato, ker si se namenila, da pišeš o meni. Saj je vsakega človeka življenje zanimivo. Vsak človek bi o sebi mogel pisati knjigo. Bilo bi prijetno in pravilno, če bi ti včasih prišla k meni samo na obisk, a ne samo radi zgodbe, ki jo pišeš."

Sram me je. Pogreznila bi se v zemljo. Prav ima.

"Kaj sem že dejal? Ja. Obstala sva nekje pri slovenščini. Aha. Ta stalna pogajanja okoli slovenščine na Koroškem. To mi ne gre v glavo.

Nedaleč od Ljubljane, v vasi Hladče je živel v moji mladosti župnik po rodu Avstrijec. Ni bil slab človek. Okoliške dninarke so hodile k njemu v tabrh."

Primem se za glavo, kot da sem odkrila zaklad. Tabrh. Beseda, ki se je nikdar več ne bi spomnila. Skočim s stola in ob-

jamem ga.

"Zakaj sem pa to zaslužil, deklica?" "Tabrh, tabrh, si rekel. Veš, da te besede nisem slišala še iz časa pred vojno."

"No, jo pa slišiš zdaj. Poslušaj, če hočeš, da ti kaj povem."

Torej. Ko sta župnikovi njivi v Hladčah obrodili je seveda bil nad vse hvaležen. Bil je pravi kristjan. Ljubil je svoje ovčice pa četudi so bile le slovenske. Vedno je ponavljal, da so bili pred Bogom vsi ljudje enaki.

Tudi slovenščine se ni izogibal. Smatral je, da molitev in pridiga najbolj zaležeta v materinščini. Bog zna vse jezike, je poudarjal.

Sicer pridige tega dobrega župnika nisem slišal, ampak takole so pripovedovali: Letina je bila dobra, njive so bogato obrodile in hvaležen je bil ženskam, ki so k njemu hodile v tabrh. Zahvalil se jim se s prižnice."

"Bog je pil toper. Meni so v

Nekdanji naš "foter" je gasilski zdaj boter, teka od vasi do vasi in menda požare gasi.

*

Če pade kralj s prestola, mar ni to nerodna smola? Zakaj ga ne bi kdo pobral, nazaj na njegov prestol dal?

*

Nisem kradel, nisem prosil a zobe sem zlate nosil. Daleč je Cooma, mi že peša spomin — udaril me je in pobegnil capin.

*

"Prišel je čas. Doslej smo spali, a kmalu bomo vstali. Kakor nekoč nas, zdaj tudi vas zamel bo čas..." — Ha, ha, ha!

*

Starci senilni, bodo v podjetju vodilni, le mravlje in čebele, nobene ne bodo besede imele.

*

Ne vodilni, ne senilni, ne zelenci, ne pritepenci, ne gasilni, ne rešilni, — naj živijo in naj bodo srečni vsi Slovenci.

Jože Žohar

Mr. and Mrs. Pratt, Retail Manager of Ampol and our sponsor for Ampol Bowling Cup, at our function last month.

Hlačah zrasli tva tako velika krompirja". "In je pri temu pokazal, da sta bila velika kot dve buči."

"Taj pa se zahvalimo — ezusu, ki je za nas umrl na griži, ki so ga savili v tančice in položili v hladen krop."

Gromko sem se zasmejala. "Vidiš kašna si," je zagrmel, "takšna kot tisti, ki so se iz njega norčevali in širili tole kar sem ti povedal. Ljudem, ki so malo bolj globoko vso stvar pomislili, pa je vzbujal spoštovanje, ker se je trudil, da bi obvladal slovenščino."

(Nadaljevanje prihodnjič)

OB ROBU DOGODKOV

Dragi člani, cenjeni rojaki!

Kot veste je bil 21.9.1980 redni letni občni zbor SDS, katerega pa se vsi člani, žal, niste polnoštevilno udeležili. Na tem zboru je bilo sprejetih nekaj novih pomembnih resolucij, in sklepov. Novi odbor se trudi, da te resolucije in sklepe pošteno izpelje v vsesplošno dobro Društva in članov. S tem pismom vam želimo razložiti dejansko stanje SDS in njegovo prihodnost, za katero smo pripravljani tudi delati.

Med članstvom in javnostjo krožijo nepotrjene in škodljive vesti, kot na primer, da se bo Društvo prodalo, da ga bomo spojili s Triglavom, obrekuje in napada se osebno posamezne člane novega odbora, spodkopuje se njihova delovna morala in podobno. Ne bomo se ustavljali ob tem, kdo to dela, verjetno pa so to ljudje, ki so znani in logični samo njim. V zvezi s tem, smo na zadnji seji ampak so pa vedno — in še poskušajo izpodkopavati iz razlogov, ki so znani in logični samo njim. V zvezi s tem, smo na zadnji seji odbora sprejeli nekaj pomembnih sklepov, kot so:

1) Glede prodaje SDS je zadeva zelo nejasna in čudna. Zato smo sklenili, da bo že od občnega zbora izbrani pod-odbor in odbor sam, temeljito raziskal preko pristojnih organov, ali je treba ali ne Društvo sploh prodati. Akcija je v polnem teku in ko bodo zbrani vsi podatki, jih bomo predložili odprto celotnemu občnemu zboru in potem naj le-ta ukrepa o prodaji.

2) Uvedli smo strogo finančno kontrolo nad dohodki in izdatki SDS, ki bo onemogočila kakršnekoli morebitne špekulacije posameznikov.

3) Sklenili smo, da bomo o vseh važnih sprejetih načrtih v bodoče poročali članstvu preko našega časopisa, ter da bomo resno jemali v poštev tudi vse predloge članov samih, kar je bilo v preteklosti zelo zanemarjeno.

4) Poiskovali bomo pridobiti vse bivše člane SDS, ki so se zaradi osebnih prepričanj in zamer s člani odbora, ali iz drugih razlogov, odpovedali članstvu. Poiskovali bomo tudi pridobiti čimveč novih članov.

Novi odbor ima v sebi polno upanja in optimizma v prihodnost SDS. Zavedamo se, da imamo tudi veliko odgovornega dela, ki nam ga pa žal, nekateri posamezniki še otežkočajo z razširjanjem laži med članstvom.

Društvo ima tradicijo že preko 20 let in mi se bomo iz srea potrudili, da bo tako kot je, ostalo še dolgo let, vsem članom v ponos. Ne bomo dovolili, da bi se brez potrebe prodajalo ali razformiralo Društvo, kot nam nekateri to prerokujejo. Dovolj nas je, dovolj smo moralno in ideološko močni za kaj takega. Vse preveč dela in prostovoljnega prispevanja s strani številnega članstva, je bilo vloženo v Društvo v preteklosti in vse preveč spominov nas veže nanj. Kdor ni s srcem za Društvo in njegovo prihodnost, takega naj bi člani sami izključili iz svojih vrst.

Odbor SDS pričakuje od članov, da nas z delom in moralo podprete pri društvenem delu, kajti ni dovolj, da ste nas samo izvolili. Zavedati se moramo, da Društvo ni last odbora, ampak članstva naša pa je samo naloga in težaško prostovoljno delo. Še vnaprej bomo pridno prirejali zabave, izdajali časopis, vodili šolo, ne pa kaj drugega.

Pozivamo še enkrat vse člane, da razumejo naše dole in napore, da nam zaupajo kot odboru, ter da vsesplošno pomagajo Društvu v prihodnosti.

Odbor SDS.

"AMPOL BALINARSKI POKAL" 80.

Štirinajstega sept. so se pomerili balinarji: Tri četvorke od S.D.S. — dve od Istre social club in dve od Triglava.

Začeli so ob devetih zjutraj in s tem v prvič osvojili prehodni čnici so se za prvo mesto borili S.D.S. in Istra. Naši so zmagali in stem v prvič osvojili prehodni "Pokal Ampola". Če ga trikrat osvojijo ga obdržijo za stalno. Če bi se to zgodilo bi bili prvi "mojstri balinarji".

Saj v bodoče se bo bitka za ostrila. Prvič je bilo samo treba osvojiti "Ampol pokal". V bodoče, če ga kdo drugi osvoji mu bo zaslažano, ker ga bo nam odvezel.

Istra je zavzela drugo in četrto mesto. Triglav je pa zasedel tretje mesto. Balinanje je bilo na visoki ravni in moči so bile zelo

izravnane.

Med našimi sta se posebno izkazala Zmago Prinčič in Brožič Milan. K zmagi sta veliko doprinesla Franc Smrdel in Alojz Kocjancič. Oba imata že polno "trofej" doma.

Pričakovati je, da bodo v bodoče Istrijanci in Triglavčani dali vse od sebe, da nam odvzamejo "Ampol pokal". Seveda naši se bodo bolj zagrizneno borili. Med našimi bo zopet nastopal "ostrostrelec" Sergij Reja. Ima tudi že veliko trofej. Mi polagamo veliko upanje v njega.

Četrtega oktobra smo pa imeli balinarski ples. Na katerem je bil zmagovalec predan "Ampol prenosni pokal". Gospod Pratt comercijalni upravnik za Ampol, ga je izročil. On in gospa Pratt sta se celi večer imenitno zabavala. Kar tudi lahko rečem za nas vse ostale.

Bil je tudi bogat srečolov. Mi

MALA KRIŽANKA

Vodoravno:

1. napraviti križ čez nekaj, 10. 12 mesecev, 11. nikalnica, 12. v kemiji znak za aluminij, 13. Paul Newman, 15. števniki, 16. kazalni zaimek za srednji spol, 18. avtomat, 21. odpovedati se kakšnemu položaju, zlasti vladarskemu, 24. kdor je druge, nepriznane vere, krive vere, 25. kraj v Sloveniji med Grosupljem in Ivančno Gorico (dve besedi), 26. Anton Ingolič, 27. črn ptič — pevec, 28. vrsta domače živali, 29. North Territory, 31. avstralska letalska družba, 32. starožidovski kralj, 35. kraj pri Opatiji, 37. kratica za nekdanjo Tedensko tribuno, 38. slavni italijanski izdelovalec violin (Antonio), 43. prvo ime angleškega legendarnega junaka (...Hood) 44. izvir, 45. prebivalci države, ki meji na Jugoslavijo, 47. veznik, ki ga uporabljamo v pogojnih in odvisnih stavkih, 48. podložen vetrni jopič s kapuco.

Navpično:

1. v kemiji znak za platino, 2. v kemiji znak za kovino renij, 3. latinski veznik, 4. kraj v Hrvaškem, pomembno železniško križišče, 5. 18. črka abecede, 6. veznik, 7. prislov, ki izraža čas, dopušcanje, način ali izražanje, 8. kradljivec 9. glina, ilo, 14. to noč, ta večer (prislov), 15. starešina, 16. taka, takšna-srbohrvaško, 17. Avar, 19. zasilno zavetišče na prostem, 20. ameriška zvezna država, 22. snov, ki daje hrani prijeten vonj in okus, 23. veznik, 28. 16. in 21. črka abecede, 30. tisti, ki se ukvarja s satiro, 33. teta, botra, 34. sre-

dišče vrtenja, 35. tihožitje, 36. zdravilo proti malariji, 39. zvižajača, prevara, 40. vpišite RO-TO, 41. grobo orientalsko sukno 42. Ober, 46. okrajšava za — njo.

REŠTEV KRIŽANKE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vodoravno:

1. Savudrija, 10. psihiater, 11. opran, 12. ale, 13. me, 14. nadlet, 16. Indira, 18. NT, 19. ave, 21. ant, 23. nos, 25. AK, 26. urolog, 30. vnema, 32. No, 33. barometer, 36. Ararat.

Navpično:

1. spomin, 2. ASPEN, 3. vir, 4. uhani, 5. Dinara, 6. Ra, 7. Ital, 8. jelen, 9. Aretta, 15. davno, 17. dan, 20. Eol, 21. akna, 22. tumor, 24. sonet, 25. avba, 27. rama, 28. gor, 31. era, 34. Er, 35. ta.

NAŠE PRIREDITVE — OUR FUNCTIONS

LOT 45 FERRERS ROAD,
HORSLEY PARK

Sobota — Saturday, 25/10 — Lovska prireditve. Hunters function — Igrajo in pojo "Crystal". To je posebna prireditve. Rezervirajte si prostor pravočasno. This is a special function. Make your reservations on time.

Sobota — Saturday, 1/11 — Ples — Dance, z — with the "Crystal".

Sobota — Saturday, 8/11 — Ples — Dance, z — with the "Oberkrainers".

Sobota — Saturday, 15/11 — Ples — Dance, z — with the "Oberkrainers".

Sobota — Saturday, 22/11 — "Briški večer". To je spet ena naših posebnih prireditve za katero je boljše, če si zagotovite prostor. This is again one of our special functions for which it is better to have place booked early. Good music, good food.

Sobota — Saturday, 29/11 — Dan republike ples. The Republic Day Dance. Kratek kulturni spored. Short cultural programme.

Sobota — Saturday, 6/12 — Miklavž — St. Claus. Tradicionalna prireditve s plesom, kjer bodo obdarjeni vsi otroci. Traditional function with dance, where all the children get presents.

Sobota — Saturday, 13/12 — Ples — Dance.

Sobota — Saturday, 20/12 — Ples — Dance.

Sobota — Saturday, 27/12 — Stefanovanje. Ples — Dance.

Sreda — Wednesday, 31/12 Zaključek starega in pričetek novega leta. Prireditve, ki je samo enkrat na leto. Pripravljamo presenečenja. Igrajo "Silver strings". Finishing the old year and starting the new one. A function that is only once a year. Surprises. The playing band will be the "Silver strings".

smo dobili kar štiri dobitke, — na osemdeset listkov. Glavnega — pršuto in kantino vina so pa balinarji od Istre odnesli.

Poroča Tone Gros

Urejuje Lojze Košorok

NOVICE IZ DOMOVINE

KOROŠKI MATURANTI
PO JUGOSLAVIJI

LJUBLJANA — 17. avgusta so se na poti po Jugoslaviji za krajši čas ustavili v Ljubljani letošnji maturanti Zvezne gimnazije za Slovence iz Celovca. Skozi Novo mesto, od koder so nadaljevali pot preko Zagreba v Beograd, kjer so si ogledali Vojni muzej in obiskali Dedinje. Maturanti celovške gimnazije bodo potovali po Jugoslaviji enajst dni.

LANI 183 PRIJAVLJENIH
IZUMOV

LJUBLJANA — Ljubljanski patentni zavod je dobil lani iz vse Slovenije prijave za 183 izumov, večinoma s področja elektronike in farmacije. Od tega so 88 prijav vložili posamezniki, 95 pa temeljne organizacije združenega dela. Kot v minulih letih so največ izumov prijavili Iskra s področja elektronike, Institut Jožef Stefan s področja kemije in fizike ter Krka in Lek s področja farmacije.

NOV SLOVENSKI FILM

LJUBLJANA — 18. avgusta je bila v Ljubljani premiera novega slovenskega celovečernega filma "Ubij me nežno" v režiji Boštjana Hladnika. Na festivalu jugoslovanskega igranega filma v Pulju sta scenograf arh. Mirko Lipužič in masker Mirko Mačković prejela zlati areni za svoje delo. V glavnih vlogah se bodo obiskovalci srečali z odlično Dušo Počkajevo, Mirando Caharija, Janezom Starino in drugimi.

POMOČ PRIZADETIM

LJUBLJANA — Slovenska vlada je sprejela sklep o prvi pomoči, ki bo za prizadeto področje Pomurja znašala 3 milijone dinarjev, od česar naj bi 1,8 milijona dobila Gornja Radgona, ostalo pa Murska Sobota. Škodo, ki je nastala pred časom v mari-borski občini, so ocenili na 403 milijone dinarjev. Pri tem škoda v Gornji Radgoni in Murski Soboti presega 3 odstotke družbenega proizvoda teh občin in so zato upravičene dobiti pomoč iz republiškega sklada za rezerve.

Slovenska vlada je bila obveščena tudi o oceni škode neurja s točo, ki je pred dobrim tednom opustošila mariborsko, žalsko in lenarško občino.

TRBOVELČANI V
FRANCIJI

TRBOVLJE — Sodelovanje med pobratenima občinama Sal-lumines v Franciji in Trbovlje obsega tudi izmenjavo najmlajših občanov obeh občin v času šolskih počitnic. Tako je v juliju skupina mladih Francozov prebila prijetne dni počitnic v Sloveniji, sedaj pa se v Franciji mu-di skupina desetih mladih Trbovelčanov, ki jih spremljata dve vzgojiteljici.

PO TIRIH 250 KM NA URO

LJUBLJANA — Proga od Jesenic do Dobove, dolga 170 kilometrov, bo verjetno prva proga v Jugoslaviji, na kateri bodo vlaki lahko vozili tudi s hitrostjo 250 kilometrov na uro ali povprečno kakih 180 kilometrov na uro. Jugoslovanske železnice že nekaj let z mednarodnim odborom za razvoj železnic preučujejo možnosti za modernizacijo prog in v nekaj letih naj bi omenjeni odsek že usposobili za visoke hitrosti.

Proga med Jesenicami in Ljubljano je zelo obremenjena, promet na progi med Ljubljano in Zidanim mostom pa je najgostejši v Evropi.

Gradnja hitre proge bi veljala približno toliko kot gradnja štiritestne avtomobilske ceste.

REKORDNA TURISTIČNA
SEZONA?

BEOGRAD — Letošnja turistična sezona bo doslej za Jugoslavijo najuspešnejša. Devizni promet v menjalnicah se je povečal za 20 do 23 odstotkov v primerjavi z enakim obdobjem lani.

NAJVEČ HMELJA DOSLEJ

ŽALEC — Savinjska dolina je že začela slačiti svojo obleko, ropot obiralnih strojev je povsem utišal pesmi, ki so včasih tako mogočno izzvenele iz ust obiralcev iz vse Jugoslavije. Letos jih je prišlo za zaslužkom le še kakšnih tisoč, morda nekaj več.

Cena hmelja je na svetovnem trgu precej visoka in hmeljarji kljub škodi zaradi neurja prejšnji teden še vedno z optimizmom računajo na rekordno letino.

NIČ VEČ NOMADSKE PAŠE

LJUBLJANA — Čeprav so v Sloveniji že pred šestimi leti z zakonom prepovedali nomadsko pašo, pa se na jesen in pozimi v posameznih krajih še vedno pojavijo črede drobnice, večinoma prignane iz severozahodne Bosne. Črede ostanejo v teh krajih do marca in povzročijo precejšnjo škodo.

Še bolj nevarno je, da pogosto prinesejo tudi kakšno nalezljivo bolezen. Zato je slovenska vlada pripravila spremembe veljavnega zakona, s katerimi naj bi pristojni občinski organi dobili možnost hitrega in učinkovitega ukrepanja zoper nomadsko pašo.

SLOVENSKE NACIONALNE
VEDE

LJUBLJANA — Na področju slovenskih nacionalnih ved (oziroma njihovega segmentu, ki obsega jezikoslovje, literarne vede, zgodovino, muzikologijo, teatrologijo, umetnostno zgodovino, etnologijo, arheologijo in geografijo) je v raznih inštitutih in izobraževalnih ustanovah zaposlenih 225 raziskovalcev, ki so lani opravili okoli 150 raziskovalnih nalog, prijavljenih in financiranih pri raziskovalni skupnosti Slovenije. Organizacijsko ogrožje raziskovalnega dela na tem ožjem področju nacionalnih ved tvori devet akademjskih inštitutov, tri

samostojne raziskovalne organizacije ter ustrezne pedagoško-znanstvene enote na filozofski fakulteti. V posamezni raziskovalni organizaciji dela povprečno do deset raziskovalcev.

NAGRADA "ZLATI OSIMO"

PULJ — Mesečna revija o jugoslovansko-italijanskih odnosih "Ital Jug" revija izhaja v Rimu v sodelovanju z rimskim centrom za stike med Italijo in Jugoslavijo, je ustanovila nagrado "Zlati Osimo", ki jo bodo podeljevali vsako leto ob obletnici osimskih sporazumov.

To priznanje bi dajali zaslužnim osebam, ki so dale poseben prispevek za nadaljnje izboljševanje in utrjevanje odnosov med Italijo in Jugoslavijo.

Redakcija revije je pozvala vse bralce, naj do 10. oktobra predlagajo tri kandidate iz Italije in Jugoslavije za podelitev tega priznanja.

400 LET KOBILARNE
LIPICA

LIPICA — Svetovno znana kobilarna v Lipici na Krasu, ena najstarejših na svetu, slavi letos 400-letnico. Na osrednji proslavi, 31. avgusta, so nastopili najlepši predstavniki vseh lipicanskih kobilarn iz Evrope, tako v štirivpregah kot v skupinah plemenjakov.

Na slovesnosti so se tisoči gledalcev in gostov poklonili spominu pokrovitelja lipiške proslave Josipu Brozu-Titu.

MOZIRSKI KMEČKI
PRAZNIK

MOZIRJE — Tu so pripravili mozirski kmečki praznik. Doslej so namreč pripravljali turistično prireditev "jutro koscev in grabljic", letos pa so program razširili in ga preimenovali v mozirski kmečki praznik.

Po sprevedu koscev in grabljic skozi Mozirje se je nato v Trnovčah pričelo tekmovalje koscev. Po malici, ki je prav tako potekala po starih kmečkih običajih, so tekmovali še v ostalih kmečkih opravilih. Tu so bili mlatiči, izdelovalci škafov, grabelj, košev, brezovih metel, kuhali so žganje itd.

LJUBLJANSKI VINARSKI
SEJEM NAJVEČJI NA SVETU

LJUBLJANA — Letošnji mednarodni vinogradniškovinarski sejem v Ljubljani je privabil rekordno število razstavljalcev — kar 510 jih bo v tedni dni zbranih v Ljubljani, prihajajo pa iz 26 držav. V primerjavi z lanskim sejmom se letošnjega, že 26. po vrsti, udeležuje kar 87 razstavljalcev več.

Pred uradno otvoritvijo enotedenskega sejma, ki se je pričel 1. septembra, je posebna mednarodna komisija ocenila 179 vzorcev alkoholnih pijač iz 19 držav, 1279 vzorcev vin iz 22 držav in 77 primerkov brezalkoholnih pijač iz štirih držav. Ob podatku, da se zbere v Ljubljani največje število vzorcev za ocenjevanje na tovrstnih svetovnih pri-

reditvah, kar postavlja ljubljanski sejem v sam svetovni vrh vin-skih in vinogradniških sejmov, moramo letos še zlasti opozoriti na vrsto spremljajočih in turistično pestrejših ponudb v samem mestu.

PRAZNIK SLOVENSКИH
RIBIČEV

IZOLA — Na zanimivi prireditvi ob slovenski obali — na tradicionalnem ribiškem prazniku v Izoli, se je zbralo več kakor 10.000 domačih in tujih gostov. Ta prireditev, na kateri se zbere vsa slovenska ribiška flota, že vrsto let dokazuje, da lahko zelo obogati turistično sezono.

Kakor vsako leto so tudi zdaj podelili nagrade posadkam najuspešnejših ladij, ki so kljub precej zastareli tehniki (nalovile lani tudi do 260 ton rib). Portoroška "Droga", ki se ukvarja z ribištvo, zdaj že pomlajuje zastarelo floto z novimi ladjami in novo ribolovno tehnologijo. Z modernizacijo bodo slovenski ribiči do leta 1985 potrojili dosedanja ulov.

IDRIJSKA "ZELENA
BRATOVŠČINA"

IDRIJA — Zelena bratovščina v idrijski občini se je zbrala, da proslavi svojo 75. letnico. Ni naključje, da se je to prvo lovsko društvo v Idriji imenovalo Delavsko Lovsko Društvo. Nekdanji privilegij bogatih, lov, je v naši skupnosti doživel renesanso. Slavnostna seja je potekala v lepem okolju, razstave fotografij z naslovom "TITO IN LOV", svojstven pečat razstavi pa je dal tudi pisatelj in kipar Tone Svetina, ki je prispeval 14 skulptur.

KONFEKCIJA "LISCA"
V SEVNICI

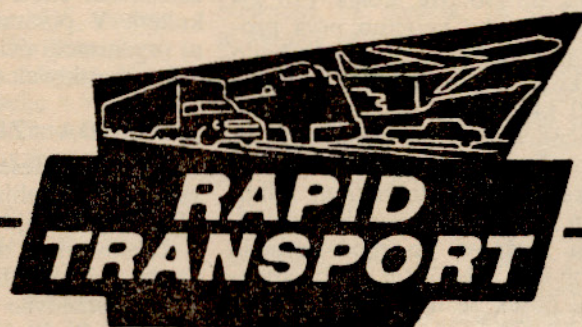
SEVNICI — V vseh 25. letih je sevniška Lisca postala najpomembnejši proizvajalec ženskega perila v Jugoslaviji, s kvalitetskimi izdelki pa se je uveljavila tudi na tujem, kamor bo letos izvozila 40% svojih izdelkov.

Največje uspehe ima sedaj že 1940-članski kolektiv, prav v zadnjih letih, ko so nove proizvodne prostore dobili tudi temeljne organizacije v Zagorju, na Senoven in v Krmelju. Medtem se jim je pridružil Tehnikolor iz Babušnice, tesno sodelujejo z Iskro iz Zemuna, sovlagali pa so tudi v COVO tovarno v Keniji.

"PRLEŠKA BRATVA 80"

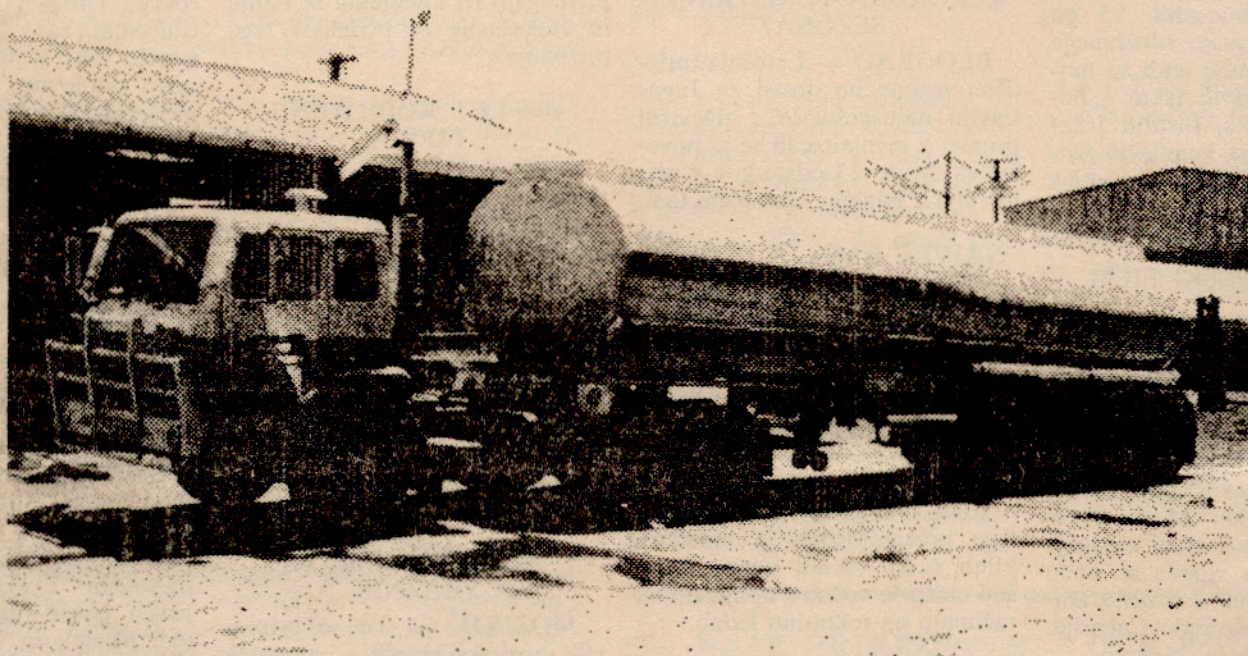
LJUTOMER — S povorko in

prikazom vinogradniških del, ob sodelovanju ljutomerske godbe na pihala in tamburašev iz Stročje vasi se je dopoldan v Ljutomeru 7. septembra, pričela prireditve "Prleška bratva 80". Obiskovalci so si lahko ogledali od starih običajev iz vinogradniškega življenja do sodobne mehanizacije za obdelavo vinogradov, in čeprav je letošnje muhasto vreme vsaj za nekaj dni odložilo trgateg, je bilo grozdja in mošta na prireditvi dovolj.

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carnghah, 2229